

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
Decision-Making to Study Vocational Diploma in
Home Economics Course of Students of
Saowabha Vocational College

อดิศักดิ์ อะมุตะคุ
ADISAK AMUTAKHU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2565

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
Decision-Making to Study Vocational Diploma in
Home Economics Course of Students of
Saowabha Vocational College

อดิศักดิ์ อะมตะคุ
ADISAK AMUTAKHU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม
ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
ชื่อ นามสกุล อติศักดิ์ อะมตะคุ
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อาริโย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนภพ โสตรโยม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อาริโย)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนภพ โสตรโยม)

วันที่ 26 เดือน มกราคม พ.ศ. 2566

ชื่อวิทยานิพนธ์	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
ชื่อ นามสกุล	อดิศักดิ์ อะมูตะคุ
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 2) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 3) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา และ 5) เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำนวน 107 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การทดสอบค่าไคสแควร์ และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01 - 3.50 ทั้งนี้ นักเรียนมีวุฒิศึกษาเดิมเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 2) ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ซึ่งมีรายได้ประมาณ 10,001 - 15,000 บาท ทั้งนี้ นักเรียนตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง 3) นักเรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาโดยรวม อยู่ในลำดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน รองลงมาคือ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

(2)

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกเรียน, ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, ประเภทวิชาคหกรรม, วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

Thesis Title	Decision-Making to Study Vocational Diploma in Home Economics Course of Students of Saowabha Vocational College
Author	Adisak Amutakhu
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics
Academic Year	2022

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the personal factors of Saowabha Vocational College students, and 2) to study the socio-economic factors of Saowabha Vocational College students. 3) To study the students' decision at Saowabha Vocational College to study the Vocational Diploma in Home Economics Course. 4) To study the relationship between students' factors and their decision to study in Vocational Diploma in Home Economics Course at Saowabha Vocational College. 5) To compare the level of importance of decision-making to study Vocational Diploma in Home Economics Course of Saowabha Vocational College students classified by economic and social factors. The population in this research is 107 students studying in Vocational Diploma in Home Economics Course at Saowabha Vocational College. The research tool was a questionnaire. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, Chi-squared analysis, and a one-way ANOVA.

The results showed that 1) most of the students are female with a cumulative GPA at the vocational certificate or high school level of about 3.01 - 3.50. The students had their original qualifications as a vocational certificate and are currently studying for a Vocational Diploma in the field of Food and Nutrition. 2) Most of the students' parents are self-employed and had a high school education or equivalent, earning about 10,001 - 15,000 baht and students have decided to study independently. 3) The students gave the overall importance to decision-making in choosing to study Vocational Diploma in Home Economics Course at Saowabha Vocational College at a high level. When considering each aspect in descending order, it was found that the aspect with the highest average was the

teachers, followed by instructional media and student development activities, and the least was the environment and facilities. 4) The student's factors correlated with the decision-making in choosing to study Vocational Diploma in Home Economics Course at Saowabha Vocational College with statistical significance at the .05 level. 5) For parents with different occupations, it was found that the importance of deciding to study the Vocational Diploma in Home Economics Course at Saowabha Vocational College was different. For the other aspects, it was found that there was no statistically significant difference at the .05 level.

Keywords: Decision-Making to Study, Vocational Diploma, Home Economics Course, Saowabha Vocational College

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์ ประธาน กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม กรรมการสอบ ที่ให้กำลังใจ คำแนะนำต่าง ๆ ทั้งในด้านการเรียน การทำวิทยานิพนธ์และประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้แต่งตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยใช้อ้างอิง ที่ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้เพิ่มเติม เพื่อจะนำความรู้ต่าง ๆ มาศึกษาต่อเพื่อเป็นภูมิความรู้แก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณาจารย์ และ ขอบคุณนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณพ่อ แม่ พี่ ป้า น้า อา และบุคคลในครอบครัวทุกคน ที่ให้กำลังใจในการศึกษา ปริญญาโทตลอดมา และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ปริญญาโท ที่คอยให้คำปรึกษา และช่วยเหลือ แนะนำ ตลอดจนเป็นกำลังใจและช่วยเหลือมาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสิ่งบูชาพระคุณบิดา มารดา อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูง

อดิศักดิ์ อະมฤตะคุ

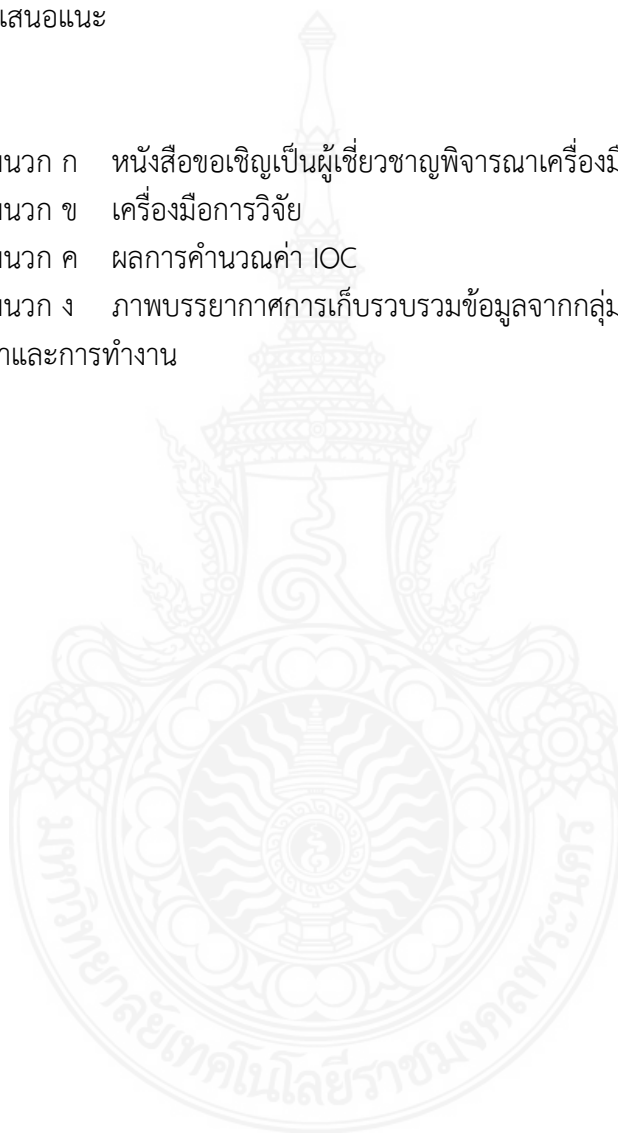

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(15)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา	4
1.5 นิยามศัพท์	4
1.6 สมมติฐาน	6
1.7 กรอบแนวความคิด	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนและการศึกษาต่อ	8
2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ประเภทวิชาคหกรรมของกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	21
2.3 การจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์	31
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
3.1 เครื่องมือที่ใช้	43
3.2 วิธีการ	44
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	48
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน	49
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน	51
4.3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	53
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน	61
4.5 การอภิปรายผล	104

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	111
5.1 สรุปผล	112
5.2 ข้อเสนอแนะ	115
เอกสารอ้างอิง	116
ภาคผนวก	122
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	123
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	129
ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC	139
ภาคผนวก ง ภาพบรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง	147
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	150

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565	45
4.1	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	49
4.2	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	49
4.3	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม	50
4.4	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาในปัจจุบัน	50
4.5	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษา	50
4.6	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	51
4.7	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	51
4.8	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง	52
4.9	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน	52
4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม	53
4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านหลักสูตร	54
4.12	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านผู้สอน	55
4.13	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านสื่อการเรียนการสอน	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	57
4.15	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผล	58
4.16	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	59
4.17	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	60
4.18	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร	61
4.19	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน	62
4.20	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน	63
4.21	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	64
4.22	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.23	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	66
4.24	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	67
4.25	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร	68
4.26	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน	69
4.27	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน	70
4.28	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	71
4.29	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล	72
4.30	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.31	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	74
4.32	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร	75
4.33	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน	76
4.34	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน	77
4.35	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	78
4.36	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล	79
4.37	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	80
4.38	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.39	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร	82
4.40	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน	83
4.41	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน	84
4.42	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	85
4.43	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล	86
4.44	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	87
4.45	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	88
4.46	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร	89

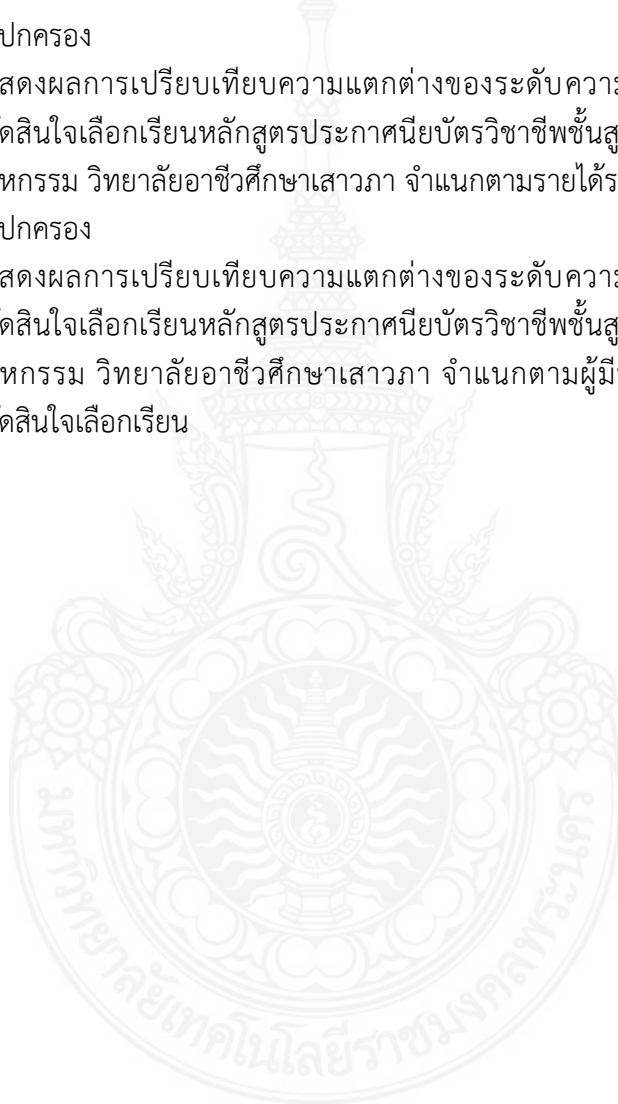
สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.47	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน	90
4.48	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน	91
4.49	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	92
4.50	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล	93
4.51	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	94
4.52	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	95
4.53	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	96
4.54	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผล โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method)	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.55	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	99
4.56	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง	101
4.57	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน	103

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวความคิด	6
2.1	แสดงการกำหนดรหัสวิชาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563	30
ง.1.1	ภาพตัวอย่างบรรยากาศการเรียนการสอนของนักศึกษาในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษา เสาวภา	148
ง.1.2	ภาพตัวอย่างการเก็บข้อมูลโดยตรงและแบบออนไลน์ของนักศึกษาใน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเสาวภา	149

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของการดำเนินชีวิต และเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและให้ความสนใจเรื่องการศึกษาเป็นอย่างมาก รวมไปถึงภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนหันมาใส่ใจในเรื่องนี้ เพราะถือเป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จในชีวิต แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) เป็นแผนพัฒนาแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักนำขับเคลื่อน และวางแผนการพัฒนาประเทศ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายในมิติต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นรูปธรรม การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนนโยบายแห่งรัฐ รวมถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และโลก นอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงความสำคัญของมิติการพัฒนาต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อภาพรวมของประเทศ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรมนุษย์ สิ่งแวดล้อม การพัฒนาที่ยั่งยืน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนการพัฒนาเชิงพื้นที่และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) จากสถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น การจัดการศึกษาจึงต้องมุ่งเป้าหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ วางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนภาพรวมของประเทศให้เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในระยะยาว และที่สำคัญควรเร่งพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ มีการบ่มเพาะคุณลักษณะและทักษะที่เหมาะสมกับการทำงานในยุคใหม่ งานวิจัยเรื่อง “อนาคตภาพของการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาประเทศไทย” ได้ศึกษาและวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนาประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2561-2565) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid-19 (Coronavirus Disease 2019) ซึ่งมีการพบแพร่ระบาดครั้งแรกจากเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และเริ่มมีการแพร่ระบาดไปทั่วโลก รวมถึงเข้ามาถึงประเทศไทยด้วย ทำให้รัฐบาลได้ออกคำสั่งให้ปิดสถานศึกษาในระบบและนอกระบบภายใต้สังกัด กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2563 สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปิดการเรียนการสอนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อ เป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสนี้ เนื่องจากมีจำนวนยอดผู้ติดเชื้อรายวัน และยอดผู้ติดเชื้อสะสมภายในประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อก้าวเข้าสู่ปีที่ 3 ของวิกฤตโควิด 19 การฟื้นตัวของการศึกษาเป็นเรื่องที่อยู่กับความเสี่ยงและความไม่แน่นอน สถานศึกษาหลายแห่งที่ปรับรูปแบบการสอนใน

รูปแบบออนไลน์ พยายามที่จะกลับมาเปิดในระบบ on site หลายครั้งในปีพ.ศ. 2564 หลังจากที่มีการขยายการปิดสถานศึกษา เนื่องจากโควิด 19 กลายพันธุ์โอไมครอนในเดือนมกราคม 2565 ซึ่งสถานศึกษาต้องกลับมาสอนในรูปแบบออนไลน์แบบเดิม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) ปัจจุบันสถานการณ์โควิด - 19 ซึ่งทำให้มนุษย์มีการปรับตัวกับโรคระบาดนี้โดยมีเทรนด์ “New Normal” ในบริบท “COVID-19” เห็นได้ชัดเจนที่สุดในด้านของการสาธารณสุขของเมืองไทย โดยทาง ศบค. มีการประกาศมาตรการปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด ได้แก่สวมใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยเสมอ ต้องเว้นระยะห่าง 2 เมตร ล้างมือ พกเจลแอลกอฮอล์ หลีกเลี่ยงสถานที่แออัด และหลีกเลี่ยงกลุ่มเสี่ยง หรือผู้ที่มีอาการป่วย (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2563) ซึ่งมนุษย์กำลังจะก้าวข้ามผ่านเทรนด์ “New Normal” สู่เทรนด์ “Next Normal” ที่จะมุ่งเน้นเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยเป็นสำคัญ เทคโนโลยีจึงถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อลดการสัมผัส ยกตัวอย่างเช่น ระบบการจัดส่งสินค้าแบบ Non-contact delivery ระบบประตูอัตโนมัติในพื้นที่สาธารณะ รูปแบบการจ่ายเงินแบบ e-payment รวมทั้งการออกแบบพื้นที่ธุรกิจที่สามารถให้บริการลูกค้าแบบปราศจากการสัมผัส แต่จะใช้เทคโนโลยีการสั่งงานด้วยเสียง (Voice recognition) เป็นต้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา เดิมคือ "โรงเรียนเสาวภา" จัดตั้งขึ้นด้วยพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง (พระนามเดิม พระองค์เจ้าเสาวภาผ่องศรี) ทรงบริจาคพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ตั้งโรงเรียนสำหรับสตรี และพระราชทานพระนามาภิไธยของพระองค์เป็นชื่อโรงเรียน ต่อมา เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2523 กระทรวงศึกษาธิการ

ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” แต่เดิมเปิดสอนวิชาชีพด้านคหกรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. 2519 เปิดสอนหลักสูตรศิลปหัตถกรรมเป็นปีแรก ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา (เดิม) ตั้งอยู่เลขที่ 377 ถนนบ้านหม้อ แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 91.13 ตารางวา เป็นวิทยาเขตในส่วนสถาบันการอาชีวศึกษามหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เทคโนโลยีบัณฑิต (ทลบ.) (สำนักมาตรฐานอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2556) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริงสามารถจัดการเรียนการสอนได้หลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการวิธีการ และการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานตามแบบแผนและปรับตัวได้ภายใต้การเปลี่ยนแปลง สามารถบูรณาการองค์ความรู้ใช้ความรู้ทักษะวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการตัดสินใจ วางแผน แก้ปัญหา บริหารจัดการ ประสานงาน และการดำเนินผลการทำงานได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการวางแผน และการพัฒนาริเริ่มสิ่งใหม่ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และหมู่คณะ รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2565)

จากเหตุการณ์ข้างต้นที่ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นปัญหาสภาพการศึกษาที่อยู่ในระหว่างรอยต่อที่ส่งผลให้สถานศึกษาหลายแห่งเจอสถานะที่คล้ายคลึงกัน จากข้อมูลงานทะเบียนก่อนการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid-19 (Coronavirus Disease 2019) จำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีจำนวนผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่สถานการณ์ปัจจุบันจำนวนนักเรียนที่เรียนต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ลดลงจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด แต่อย่างไรก็ตามวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ก็ยังมีนักเรียนที่ศึกษาในประเภทสาขาวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาการจัดการธุรกิจอาหาร สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยสนใจเรื่องการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยมีปัจจัยที่ต้องการศึกษาด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย รวมถึงการนำหลักการ ทฤษฎีการตัดสินใจเลือกเรียน มาเป็นแนวทางเพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียนเป็นข้อมูลงานวิจัยในการพัฒนาคุณภาพทางด้านสถานศึกษา และผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้เป็นที่ต้องการที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
- 1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
- 1.2.3 เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
- 1.2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
- 1.2.5 เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา (Content) การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน 4) ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก 5) ด้านการวัดและการประเมินผล 6) ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และ 7) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 107 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษา

เสาวภา, 2565) โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเนื้อหา (Content) ของงานวิจัย โดยงานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ (Area) การศึกษาครั้งนี้ผู้ทำวิจัยได้เลือกศึกษาผู้เรียนที่เลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ ที่ปัจจุบันเลขที่ 377 ถนนบ้านหม้อ แขวง วังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10200

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา (Time) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนกรกฎาคม 2565 ถึง เดือนธันวาคม 2565

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ได้แก่

1.4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

- 1) เพศ
- 2) เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)
- 3) วุฒิการศึกษาเดิม
- 4) ระดับการศึกษาในปัจจุบัน
- 5) สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

1.4.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

- 1) อาชีพของผู้ปกครอง
- 2) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 3) รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว
- 4) ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน

1.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 7 ด้าน คือ

1.4.2.1 ด้านหลักสูตร

1.4.2.2 ด้านผู้สอน

1.4.2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

1.4.2.4 ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

1.4.2.5 ด้านการวัดและการประเมินผล

1.4.2.6 ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน

1.4.2.7 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 การตัดสินใจเลือกเรียน หมายถึง องค์กรประกอบ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและ

การประเมินผล ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

1.5.2 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาเดิม เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ระดับการศึกษาในปัจจุบัน สาขาวิชาที่กำลังศึกษา และภูมิลำเนาเดิม

1.5.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ข้อมูลครอบครัวของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ได้แก่ รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง ขนาดของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และผู้มีบทบาทในการเลือกเรียน

1.5.4 นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

1.5.5 ผู้สอน หมายถึง ครู และคณาจารย์ในสถานศึกษาในระดับต่างๆ บุคคลที่สร้างความรู้ สร้างทักษะ ฝึกฝน อบรม สั่งสอน และสิ่งดีงามให้แก่ นักศึกษาอย่างเต็มกำลัง เต็มความสามารถ และด้วยความเมตตาเอื้ออาทร สอนในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาชีพ แต่ต่ำกว่าผู้สอนในระดับศาสตราจารย์

1.5.6 หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ที่ใช้สอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม

1.5.7 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หมายถึง หลักสูตรที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา เปิดการเรียนการสอน วุฒิระดับการศึกษา ปวช. หรือเทียบเท่ากับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา หรือ ม.6 สายตรง หรือสายต่าง เข้าศึกษาเรียนต่อเป็นสายอาชีพ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แล้วศึกษาต่อสายอาชีพ 2 ปี

1.5.8 สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดทำการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ได้แก่ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาการจัดการธุรกิจอาหาร สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

1.5.9 การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง ตลอดทั้งภาคเรียน ทางด้านรู้ ความสามารถ คุณลักษณะอันพึงประสงค์จากกิจกรรมการเรียน การสอน การฝึกปฏิบัติ และงานที่มอบหมายรวมรวมทั้งการวัดผลปลายภาคเรียน ต้องครอบคลุม จุดประสงค์ สมรรถนะรายวิชาและเนื้อหาวิชา โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย

1.5.10 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา หมายถึง สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และหลักสูตรปริญญาตรี

1.5.11 สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยและส่วนราชการของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการอาชีวศึกษา

1.5.12 สภาพแวดล้อม หมายถึง บรรยากาศสิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพ ที่อยู่ภายในห้องเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน และ

สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นสมัยก่อนจนถึงปัจจุบัน ภายนอกเป็นตลาด และอยู่ใกล้แหล่งชุมชน สะดวกต่อการเดินทาง

1.5.13 กิจกรรมพัฒนานักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยสถานศึกษาเพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะ ความรู้ ให้กับนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ

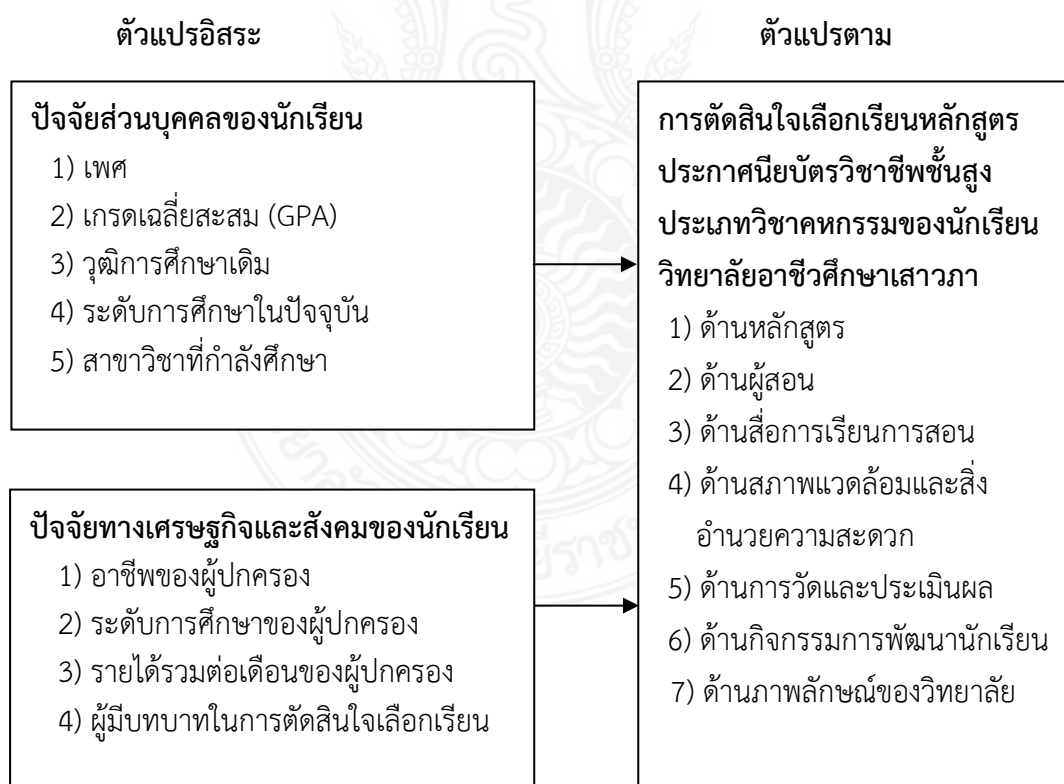
1.5.14 สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง คุณประโยชน์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มองเห็นจับต้องได้ และมองไม่เห็นจับต้องไม่ได้ เช่น อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน การติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญส่งผลทำให้สถานศึกษามีความโดดเด่น แตกต่าง และน่าสนใจ

1.6 สมมติฐาน

1.6.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

1.6.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาที่แตกต่างกัน

1.7 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 การนำข้อมูลงานวิจัยมาเป็นแนวทางในการเพิ่มปริมาณผู้เรียน ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

1.8.2 ใช้เป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา เพื่อให้สอดคล้องตรงกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน และของสถานประกอบการตลาดแรงงาน

1.8.3 ทำให้ทราบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

1.8.4 สถาบันการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถานศึกษาภาคีรัฐหลายแห่ง สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ข้อมูลจากตำรา เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการศึกษา ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนและการศึกษาต่อ

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ประเภทวิชาคหกรรมของกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

2.3 การจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนและการศึกษาต่อ

2.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

นิยามาเฮร์ และปฐมา (2562) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจต้องผ่านกระบวนการพิจารณาไตร่ตรอง วิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้รับรวบรวมและลำดับความสำคัญไว้แล้วจึงตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุด เป็นการสร้างทางเลือกให้มากที่สุดเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือทางเลือกที่ดีที่สุด รวมถึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคน ทั้งที่เป็นการตัดสินใจคนเดียว เป็นกลุ่ม หรือองค์กร ซึ่งพฤติกรรมคนแต่ละคน แต่ละกลุ่มก็จะมี ความแตกต่างกันเช่นเดียวกันกับการตัดสินใจของผู้ปกครองหรือบุตร หลานในการเลือกพิจารณาสถานศึกษาที่เหมาะสมและดีที่สุด

ณัชชา (2561) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การใช้ความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาสในการประเมินหรือพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดจากหลาย ทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ธนวรรณ (2561) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกทางใดทางหนึ่งจากหนทางที่มีอยู่หลาย ๆ ทางและขึ้นอยู่กับเหตุผลที่เลือกและในการตัดสินใจประกอบด้วยประเภทของการตัดสินใจ คือ การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอน และการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยงในขั้นตอนการตัดสินใจเป็นขั้นตอนที่ความสำคัญในการที่จะเลือก เรียนและเหตุผลที่ประกอบการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของ นักเรียน

พัชรินทร์ และกัญทร (2561) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การพิจารณาเลือกทางเลือกใดจากหลายทางเลือก โดยใช้ความคิด หลักเหตุผล และความพอใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สมศรี (2561) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การตกลงใจทางความคิดอย่างมีเหตุผลในการเลือกดำเนินการจากทางเลือกหลายทางให้กับตนเองที่เป็นทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุด เกิดประโยชน์สูงสุดที่จะทำให้สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Oppenheim (1979) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การพิจารณาไตร่ตรองสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำ

Barnard (1938) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การพิจารณาทางเลือกจากหลายทางเลือกให้เหลือเพียงทางเดียว

จากความหมายของคำว่า การตัดสินใจที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การตัดสินใจ คือ กระบวนการพิจารณาไตร่ตรองโดยใช้ความคิด เพื่อวิเคราะห์ และตกลงใจเลือกทางเลือกจาก หลาย ๆ ทางให้เหลือทางเลือกเดียวก่อนลงมือปฏิบัติ โดยการตัดสินใจนั้นต้องอยู่ภายใต้สภาวะการณ์ ที่แน่นอน ปราศจากความเสี่ยงจึงทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.1.2 กระบวนการตัดสินใจ

นิยามาเฮร์ และปฐมา (2562) ได้กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจนั้นมีหลายขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของปัญหาหรือข้อมูลที่จะนำมาทำการตัดสินใจของแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่พบว่า ก่อนที่จะทำการตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ผู้ตัดสินใจจะใช้วิธีการวิเคราะห์เพื่อประเมินทางเลือก ด้วยการใช้หลักการและเหตุผลจากประสบการณ์ที่ตนเองมีเป็นเครื่องมือในการพิจารณาเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและมีปัญหาน้อยที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการตัดสินใจนั้น ๆ ด้วย

ธนวรรณ (2561) ได้กล่าวว่า กระบวนการและขั้นตอนในการตัดสินใจย่อมขึ้นอยู่กับการใช้ความคิด สติปัญญาในการวิเคราะห์ถึงปัญหาอย่างมีเหตุผล มีวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบคอบบนพื้นฐานของความพอใจก่อนตัดสินใจเลือกแนวทางในการปฏิบัติที่ดีที่สุด

ศาสตราจารย์ (2561) ได้กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล ในการเลือกแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมหรือพอใจเพื่อที่จะนำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทรัพยากรและบุคคล สามารถจำแนกองค์ประกอบที่สำคัญของการตัดสินใจได้ 3 ประการคือ

1) การตัดสินใจต้องมีทางเลือกและการเลือกที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นจะต้องมีมากกว่าหนึ่งทางเลือกจึงต้องกระทำการตัดสินใจถ้ามีทางเลือกเดียวก็就不用ตัดสินใจ

2) การตัดสินใจจะต้องมีจุดหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่ต้องการบรรลุผลและเราเองไม่แน่ใจว่าหนทางเลือกต่าง ๆ นั้นทางเลือกใดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีกว่ากัน

3) การตัดสินใจเป็นเรื่องของกระบวนการการใช้หลักของเหตุผลและความพอใจเป็นเกณฑ์ในการประเมินทางเลือกหลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการประเมินทางเลือกที่สำคัญคือ ความสามารถของทางเลือกในการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

จากความหมายของคำว่ากระบวนการตัดสินใจที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กระบวนการตัดสินใจ คือ กระบวนการการใช้ความคิด วิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ อาศัยหลักการและ

เหตุของข้อมูลที่มีอยู่ หรือจากประสบการณ์ เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ในการตัดสินใจเลือกเรียน เพื่อให้ได้แนวทางการปฏิบัติตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.1.3 ลักษณะของการตัดสินใจเลือกเรียน

ธนวรรณ (2561) ได้กล่าวว่า การเลือกเรียนของบุคคลจะมีกระบวนการหลัก คือ การหา ข้อมูล ข่าวสารเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจวิเคราะห์ เพื่อหาหนทางและเลือกหนทางที่จะเป็นไปได้ และ สรุปบทวนหนทางที่ตนเลือกไว้ โดยการตัดสินใจของทุกคนเป็นการทำให้บรรลุสิ่งที่คาดหวังไว้ เช่น ตัดสินใจเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะชอบลักษณะของงาน มีค่านิยมเป็นอาชีพที่สามารถหาเงินได้คล่อง ทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิต มีฐานะที่ดีขึ้น และได้รับการยอมรับจากสังคม เป็นต้น

สมศรี (2561) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการตัดสินใจ มีดังนี้

1) การตัดสินใจเป็นกระบวนการของการเปรียบเทียบผลประโยชน์หรือผลตอบแทนที่จะได้รับจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง โดยที่ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์สูงสุด

2) การตัดสินใจเป็นหน้าที่จำเป็น เพราะทรัพยากรมีจำกัด และมนุษย์มีความต้องการไม่จำกัด จึงจำเป็นต้องมีการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจ จากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ

3) ในการปฏิบัติงานของฝ่ายต่าง ๆ ในองค์การ อาจมีการขัดแย้งกัน แต่ละฝ่ายอาจมีเป้าหมายของการทำงานขัดแย้งกัน หัวหน้าจึงต้องเป็นผู้ตัดสินใจชี้ขาด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การโดยส่วนรวม

4) กระบวนการตัดสินใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ข้อจำกัด การกำหนดทางเลือก ส่วนที่สอง เป็นการเลือก ทางเลือกหรือกลยุทธ์ที่ดีที่สุดตามสภาวะการณ์

5) การตัดสินใจมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหา เช่น อาจแบ่งออกได้เป็นการตัดสินใจตามลำดับขั้น ซึ่งมักเป็นงานประจำ เช่น การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ตารางการทำงาน เป็นต้น และการตัดสินใจที่ไม่เป็นไปตามลำดับขั้น เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่ไม่ได้เกิดขึ้นประจำ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับ การริเริ่มงานใหม่ เป็นต้น

หทัยกาญจน์ (2561) ได้กล่าวว่า ลักษณะการตัดสินใจเป็น การเปรียบเทียบ ผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง โดยที่ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งกระบวนการตัดสินใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ข้อจำกัด การกำหนดทางเลือก ส่วนที่สองเป็นการเลือกทางเลือกหรือกลยุทธ์ที่ดีที่สุดตามสภาวะการณ์ โดยการตัดสินใจมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหานั้น ๆ

2.1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อในสถาบันต่าง ๆ มีหลายปัจจัยดังนี้

2.1.4.1 ปัจจัยทางด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือว่าเป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษาทุกระดับ เปรียบเสมือนเข็มทิศในการกำกับทิศทางการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะ มีเจตคติที่ดี และมีทักษะในการดำรงชีวิตที่จะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและพัฒนาสังคมได้อย่างมีคุณภาพหลักสูตรที่ดีต้องเหมาะสมและทันกับสภาวะการณ์ปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของตลาดแรงงาน

1) ความหมายของหลักสูตร

ราชบัณฑิตยสถาน (2564) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

กฤษฎา (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง แนวการจัดประสบการณ์ และ/หรือเอกสารที่มีการจัดทำเป็นแผนการจัดสภาพการเรียนรู้หรือโครงการจัดการศึกษา โดยมีการกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือ จุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

รุ่งทิวา (2561) ได้กล่าวว่า หลักสูตรนั้นมีความหมายในสองนัย คือ เนื้อหาสาระและแผนการจัดประสบการณ์

1) เนื้อหาสาระ หมายถึง ความรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ มีทั้งเป็นข้อเท็จจริง และกระบวนการ ความคิดพื้นฐาน มโนทัศน์และระบบการคิด

2) แผนการจัดประสบการณ์ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และประสบการณ์ที่พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะในการที่จะ ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ร่วมกิจกรรมทางสังคม ภายใต้การดูแลของโรงเรียน

สุเทพ (2561) ได้กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ศาสตร์ที่เรียนรู้เพื่อนำไปกำหนดวิถีทางที่นำไปสู่การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้

จากความหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ ศาสตร์ที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ ประมวลวิชาความรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้เรียนตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรของสถานศึกษาได้กำหนดไว้

2) ความสำคัญของหลักสูตร

ธนวรรณ (2561) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาหลายประการ คือ

1) ความสำคัญของหลักสูตรต่อการศึกษาร่วมรวมการศึกษาเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลและยังเป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างกำลังคนเพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา ถ้าต้องการจะทราบว่าประชากรของประเทศมีคุณลักษณะอย่างไร มีศักยภาพในการพัฒนา

ประเทศเพียงใดนั้น ให้อำนาจที่การศึกษาของประเทศนั้น ๆ และการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศ นั้นจะเน้นไปในทิศทางใด ย่อมขึ้นอยู่กับหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องมือถ่ายทอดเจตนารมณ์ หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติลงสู่การปฏิบัติ ถ้าไม่มีหลักสูตรที่จะจัดการศึกษาแก่เด็กและ เยาวชนและประชากรของชาติย่อมกระทำไม่ได้

2) ความสำคัญของหลักสูตรต่อการเรียนการสอน ดังได้กล่าวมาแล้วว่า หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญของการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกสาขาวิชา หลักสูตรจะระบุสิ่งที่ ต้องการและแนวทางจัดมวลงประสพการณ์ต่าง ๆ เพื่อผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด เช่น กำหนดจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนคืออะไร ระหว่างเรียนต้องใช้สื่ออะไรบ้าง และผู้เรียนจะต้อง เตรียมตัวอะไรบ้าง ผู้สอนจะต้องเตรียมอะไรบ้าง หากไม่มีหลักสูตรก็สอนไม่ได้ เพราะไม่รู้ทิศทาง ในการสอน นอกจากนั้นหลักสูตรยังเปรียบเสมือนแบบที่ใช้ในการสร้างบ้าน ซึ่งช่างจะลงมือสร้างบ้าน ต้องอาศัยแบบแปลน จึงจะสร้างบ้านได้ตรงตามความต้องการ จึงกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมือ สำคัญที่จะทำให้การศึกษาบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย เนื่องจากผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถกำหนด จุดมุ่งหมาย เนื้อหาและมวลงประสพการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปตามที่ต้องการได้

3) องค์ประกอบของหลักสูตร

พิจิตรา (2561) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบตามหลักสูตรอาจจะแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด แต่ส่วนใหญ่มีประเด็นหรือองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกันอย่างครบถ้วน ซึ่งจะ ช่วยให้ผู้ใช้หลักสูตรสามารถไปใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบ ที่สำคัญคือ

1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ความตั้งใจ หรือ ความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลผู้ที่จะผ่านหลักสูตร ดังนั้นจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรจึงมีความสำคัญเพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางและขอบเขตในการศึกษาแก่เด็ก ช่วยในการ เลือกรเนื้อหาและกิจกรรมในการเรียนการสอน ตลอดจนใช้เป็นมาตรการอย่างหนึ่งสำหรับใช้ในการ ประเมินผล

จุดมุ่งหมายของการศึกษามีหลายของระดับ ได้แก่ จุดมุ่งหมายหลาย ระดับหลักสูตรซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่บอกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรู้เป้าหมายของหลักสูตรนั้น ๆ จุดมุ่งหมายของ กลุ่มวิชา วิชาแต่ละกลุ่มจะสร้างคุณลักษณะที่แตกต่างกันให้กับผู้เรียนตั้งนั้นแต่ละกลุ่มวิชาจึงมี จุดมุ่งหมายไว้ต่างกัน จุดมุ่งหมายรายวิชาเป็นจุดมุ่งหมายที่ละเอียดจำเพาะเจาะจงกว่า จุดมุ่งหมาย กลุ่ม วิชาผู้สอนกลุ่มรายวิชาจะกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนเนื้อหาแต่ละบทแต่ละตอน ขึ้นในรูป ของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แม้ว่าจุดมุ่งหมายทางการศึกษาจะมีระดับดังกล่าวแล้ว จุดมุ่งหมาย หลายระดับย่อมสอดคล้องกันและนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางเดียวกัน

2) เนื้อหา (Content) เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้วกิจกรรม ขึ้นต่อไปนี้ การเลือกเนื้อหาประสพการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่ จุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือกเนื้อหาสาระและประสพการณ์ การเรียงลำดับ เนื้อหาสาระ พร้อมทั้งการกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสม

3) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation) เป็นการนำ หลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดทำวัสดุหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน แนวการสอน และแบบเรียน เป็นต้น

การจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ ห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครูและสิ่งแวดล้อมอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การดำเนินการสอน เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะหลักสูตรจะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครู ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในด้านการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ การวัดและประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดจนทั้งปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

4) การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) การประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ ผลตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุ การประเมินผลหลักสูตร เป็นงานใหญ่และมีขอบเขตกว้างขวาง ผู้ประเมินจำเป็นต้องวางโครงการประเมินผลไว้ล่วงหน้า

2.1.4.2 ปัจจัยทางด้านผู้สอน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2562) ได้ให้ความหมาย ผู้สอน หมายถึง บุคคลที่สร้างความรู้ สร้างทักษะ ฝึกฝน อบรม สั่งสอน และสิ่งดีงามให้แก่ นักศึกษาอย่างเต็มกำลังเต็มความสามารถ และด้วยเมตตาเอื้ออาทร สอนในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาชีพ แต่ต่ำกว่าผู้สอนในระดับศาสตราจารย์

ราชบัณฑิตยสถาน (2564) ได้ให้ความหมายของคำว่า ผู้สอน คือ ผู้บอกวิชาความรู้ให้ผู้แสดงให้เข้าใจโดยวิธีบอกหรือทำให้เห็นเป็นตัวอย่างเพื่อให้รู้ดีชั่ว

2.1.4.3 ปัจจัยทางด้านสื่อการเรียนการสอน

1) ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

ราชบัณฑิตยสถาน (2564) ได้ให้ความหมายของคำว่า สื่อการสอน คือ เครื่องมือที่ใช้ในการสอนของครู เพื่อสื่อสารจากครูสู่ผู้เรียน และจากผู้เรียนสู่ครู

จันทิมา (2561) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำและถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนหรือจากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ บรรลุถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

วิเชียร (2561) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน คือ พาหนะในการนำข้อมูลไปยังผู้รับเพื่อนำไปใช้กับการเรียนการสอน หรือส่งเนื้อหาความรู้ไปยังผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน

สมศรี (2561) ได้ให้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

จากความหมายของสื่อการเรียนการสอนข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สื่อ การเรียนการสอน คือ เครื่องมือ วิธีการที่นำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เป็นตัวกลางที่ช่วยนำ ความรู้ จากผู้สอนสู่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามที่ผู้สอนได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

2) บทบาทของสื่อการเรียนการสอน

2.1) สื่อการเรียนการสอนกับผู้เรียน

2.1.1) เป็นสิ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนที่ยุ่งยาก ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น สามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

2.1.2) สื่อการสอนจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน

2.1.3) การใช้สื่อการเรียนการสอน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน

2.1.4) ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

2.1.5) ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีในการศึกษาหาความรู้ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

2.1.6) ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อการเรียนการสอนในการเรียนการสอนรายบุคคล

2.2) สื่อการสอนกับผู้สอน

2.2.1) การใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน ช่วยให้บริการบรรยาย ในที่เรียนน่าสนใจมากขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสุขกว่าวิธีการที่เคยใช้ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้ตนเองมากขึ้น

2.2.2) สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในการเตรียมเนื้อหา เพราะ ในบางครั้ง อาจทำให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อเองได้

2.2.3) เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอ ในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิค วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ น่าสนใจมาก

2.2.4) บทบาทที่สำคัญของสื่อ คือ ประสานให้ความเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนทั้งหมดให้เข้ากัน การใช้สื่อการสอนอย่างมีคุณค่าและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงนั้นผู้สอนควรได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวัดผลเป็นไปอย่างกว้างขวางโดยมุ่งไปที่ความสามารถของสมอง ความรู้สึก ค่านิยม ทักษะทางสังคม ทักษะทางด้านร่างกาย (ปริญญช, 2561)

3) เทคนิคการใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน

ย่อมจะมีเทคนิคที่แตกต่างกันไปตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ลักษณะและคุณสมบัติของสื่อ แต่ละประเภท กลุ่มผู้เรียน ผู้สอน สถานที่ ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบตลอดจนสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น แต่หลักการสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงอยู่เสมอก็คือ “เงื่อนไขการเรียนรู้อื่นๆ” ข้อเสนอแนะในการใช้สื่อการเรียนการสอนไว้ ดังต่อไปนี้

3.1) ไม่มีวิธีการสอนหรือวัสดุประกอบการสอนชนิดใด ที่จะสามารถใช้กับผู้เรียนและบทเรียนทั่วไปได้วิธีสอนและวัสดุประกอบการสอนแต่ละประเภทย่อมมีจุดมุ่งหมายเฉพาะของมันเอง

3.2) ในบทเรียนหนึ่ง ๆ ไม่ควรใช้สื่อการเรียนการสอนมากเกินไป ควรใช้เพียงแต่เท่าที่จำเป็นเท่านั้นในบางครั้งก็ไม่ควรใช้สื่ออย่างเดียวยกเว้น

3.3) สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ควรจะต้องสอดคล้องกับบทเรียนและกระบวนการเรียนการสอน

3.4) สื่อการเรียนการสอนควรสร้างให้เกิดโอกาสที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเตรียมและการใช้อันก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ไม่ลืมน่า

3.5) ก่อนใช้สื่อการเรียนการสอน ผู้สอนควรทดลองใช้ก่อนเพื่อความแน่ใจว่าจะใช้ได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพนอกจากนั้นยังต้องจัดเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบให้พร้อมทุกอย่าง

4) ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบในการเรียนการสอนเท่าที่พบเห็นและจากประสบการณ์ พอสรุป เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้คือ

4.1) กระดานดำ (Chalk Boards)

4.2) หนังสือ ตำราเรียน ใบเนื้อหา และใบงาน (Book or text/ information and Worksheets)

4.3) แผนภาพ (Wall Charts)

4.4) แผ่นใส (Overhead Transparencies) สไลด์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Slide)

4.5) โมเดลพลาสติก (Overhead Plastic Models)

4.6) ภาพสไลด์และแผนภาพยนต์ (Slide Series and Filmstrips)

4.7) แถบบันทึกเสียง (Audiotape Recordings)

4.8) แถบวิดีโอทัศน์/แผนวิดีโอทัศน์ (Videotape Recordings and Videodiscs)

4.9) ทุ่นจำลอง (Models)

4.10) อุปกรณ์ทดลอง/สาธิต (Experimental/Demonstration Sets)

4.11) ของจริง (Real Objects)

4.12) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หรือซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์

อื่น ๆ เป็นต้น

2.1.4.4 ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

1) ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ชัตติยะ (2562) ได้ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อม คือทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ทั้งที่มีชีวิตและไม่ มีชีวิตทั้งที่เป็นรูปธรรม(จับต้องและมองเห็นได้) และนามธรรม

(วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีความเชื่อ) มีอิทธิพลเกี่ยวโยงกันเป็นปัจจัยเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัย หนึ่งจะมีส่วนเสริมสร้าง หรือทำลายอีกส่วนหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

พัชราภรณ์ (2561) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้ในโรงเรียน หมายถึง ลักษณะหรือสภาพต่าง ๆ ในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน เป็นสิ่งที่มีอยู่โดยรอบ หรือปะปนกันทั้งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ หรือสภาพแวดล้อมที่ถูกสร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงเรียน ทั้งด้านการบริหาร อาคารสถานที่ บรรยากาศในการเรียนการสอน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนและผู้บริหาร ซึ่งมีอิทธิพลและผลกระทบต่อการเรียนการสอนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม การจัดสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย มีวัสดุ อุปกรณ์ จะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการและการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างเหมาะสม

ไกรสิงห์ (2561) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมหรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ อาคาร สถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ และวัสดุอุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ ได้แก่ ต้นไม้ พืช ภูมิประเทศ และภูมิอากาศ สำหรับสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรมเป็นระบบคุณค่าที่ควรยึดถือ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ วัฒนธรรม กลุ่มสังคม ข่าวสาร ความรู้สึกนึกคิด และทัศนคติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอย่างตนเองหรือคนอื่นที่อยู่รอบข้าง หรือที่มีอิทธิพลก็ตาม

ฉัตรเพชร (2561) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ที่เป็นปัจจัยเสริมให้สภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความเหมาะสม ได้แก่ ที่พัก หอพักนักศึกษา อาคารเรียนที่เหมาะสม ปลอดภัย และมีอุปกรณ์สอนอยู่ในห้องเรียนเพื่อสะดวกในการนำมาใช้ สภาพภายในห้องเรียนต้องให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย การจัดสภาพแวดล้อมด้านที่พักอาศัยหรืออาคารสถานที่ควรจัดให้เป็นระเบียบ สะอาด มีความเหมาะสมทั้งที่ตั้งของโรงเรียน ตลอดถึงการปลูกต้นไม้ประดับเพื่อเป็นการเพิ่มความร่มรื่นสวยงาม ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในโรงเรียนทั้งด้านการระดมความคิด การก่อสร้าง การตกแต่ง ตลอดถึงการบำรุงรักษา เพื่อใช้เป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจของมวลสมาชิก และควรจัดให้มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ปุณิกา (2561) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ หมายถึง การจัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบความเป็นไปได้ และความเหมาะสมของห้องเรียน วัสดุที่ใช้และความสามารถในการจัดของผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ภายนอกห้องเรียน เช่น อาคารเรียน อาคารประกอบการ สนาม สวนหย่อม สนามกีฬา เครื่องเล่นสนาม ที่พักผ่อนควรจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมีความเหมาะสมกับที่ตั้งของโรงเรียน ความปลอดภัยในสนามเด็กเล่น และบริเวณโรงเรียน ตลอดจนถึงการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเพื่อเป็นการเพิ่มความร่มรื่นสวยงาม เพื่อให้เป็นศูนย์รวมจิตใจของสมาชิกในโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านอาคารสถานที่ที่เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญส่งเสริมให้สภาพแวดล้อมทางการเรียนดีขึ้น

สมศรี (2561) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่และหรือเกิดขึ้นในโรงเรียน เป็นสิ่งเร้าที่มีศักยภาพและมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สิ่งที่อยู่ในโรงเรียนทั้งที่เป็น รูปธรรมและนามธรรม ทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ต่างเป็นสิ่งเร้า ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน

2) ความสำคัญของปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก
 พรรคนีย์ (2564) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ความมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา และนักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนตามธรรมชาติ ได้ฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้นสภาพแวดล้อมในโรงเรียนจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อผู้เรียนและช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความคิด บุคลิกภาพ มีความรับผิดชอบและประสบความสำเร็จ

2.1.4.5 ปัจจัยทางการวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลนักศึกษาตามสภาพจริงตลอดทั้งภาคเรียน ทางด้านรู้ ความสามารถ คุณลักษณะอันพึงประสงค์จากกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติ และงานที่มอบหมายรวมทั้งการวัดผลปลายภาคเรียนต้องครอบคลุมจุดประสงค์ สมรรถนะรายวิชาและเนื้อหาวิชา โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย

วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์ (2564) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 6 และมาตรา 9 กำหนดให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องจัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดโดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560- 2564 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาในแต่ละระดับ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงสมควรออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด 3 การประเมินผลการเรียน ส่วนที่ 1 หลักการในการประเมินผล การเรียน

ข้อ 40 ให้สถานศึกษามีหน้าที่และรับผิดชอบในการประเมินผลการเรียนรายวิชาที่เรียนและฝึกปฏิบัติในสถานศึกษา และให้สถานศึกษาและสถานประกอบการมีหน้าที่และรับผิดชอบร่วมกันในการประเมินผลการเรียนรายวิชาที่เรียนและฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ

ข้อ 41 ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามระบบหน่วยกิต ตามสภาพจริงต่อเนื้อตลอดภาคเรียน ทั้งด้านความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากกิจกรรมการเรียนการสอนการฝึกปฏิบัติและงานที่มอบหมาย รวมทั้งการวัดผลปลายภาคเรียน ซึ่งครอบคลุมจุดประสงค์รายวิชาสมรรถนะรายวิชาและเนื้อหาวิชา โดยใช้เครื่องมือและวิธีการหลากหลายตามความเหมาะสม ทั้งนี้จำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา ให้ถือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

หมวด 3 การประเมินผลการเรียน ส่วนที่ 2 วิธีการประเมินผลการเรียน

ข้อ 42 ให้สถานศึกษา พิจารณา ทาการประเมินผลการเรียนรายวิชาเมื่อสิ้นภาคเรียนหรือเมื่อสิ้นสุดการเรียน หรือการฝึกปฏิบัติงานในทุกรายวิชา

สำหรับรายวิชาที่เรียนและ ฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ ให้สถานศึกษา และสถานประกอบการโดยครูนิเทศก์และครูฝึกร่วมกันประเมินผลการเรียน เมื่อสิ้นสุดการเรียนและ ฝึกปฏิบัติในแต่ละรายวิชา

ข้อ 43 ให้หน่วยงานต้นสังกัดร่วมกับสถานศึกษา ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพ และควบคุมมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลการเรียน

ข้อ 44 ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชา คิดเป็นร้อยละ ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ร้อยละ	ระดับผลการเรียน	ผลการเรียน
80 ขึ้นไป	4.0	หมายถึงอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม
75 - 79	3.5	หมายถึงอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
70 - 74	3.0	หมายถึงอยู่ในเกณฑ์ดี
65 - 69	2.5	หมายถึงอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี
60 - 64	2.0	หมายถึงอยู่ในเกณฑ์พอใช้
55 - 59	1.5	หมายถึงอยู่ในเกณฑ์อ่อน
50 - 54	1.0	หมายถึงอยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก
< 50	0	หมายถึงต่ำกว่าเกณฑ์ (ตก)

ข้อ 45 รายวิชาใดที่แสดงระดับผลการเรียนตามข้อ 44 ไม่ได้ให้ใช้ตัวอักษรต่อไปนี้

ข.ร. หมายถึง ขาดเรียน ไม่มีสิทธิ์เข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน เนื่องจากมีเวลาเรียนต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยสถานศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ข.ป. หมายถึง ขาดการปฏิบัติงาน หรือปฏิบัติงานไม่ครบ โดย สถานศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร สำหรับรายวิชาที่เรียนหรือ ฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ

ข.ส. หมายถึง ขาดการวัดผลปลายภาคเรียน โดยสถานศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ถ.ล. หมายถึง ถอนรายวิชาภายหลังกำหนด โดยสถานศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ถ.น. หมายถึง ถอนรายวิชาภายในกำหนด

ท. หมายถึง ทุจริตในการสอบ หรืองานที่มอบหมายให้ทำ

ม.ส. หมายถึง ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน โดยได้รับอนุญาตจากหัวหน้าสถานศึกษา หรือไม่ส่งงานอันเป็นส่วนประกอบของการเรียน รายวิชาตามกำหนด

ม.ท. หมายถึง ไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียนทดแทนภายในเวลาที่สถานศึกษากำหนด

ผ. หมายถึง ได้เข้าร่วมกิจกรรมตามก าหนด หรือผลการประเมินผ่าน

ม.ผ. หมายถึง ไม่เข้าร่วมกิจกรรม หรือผลการประเมินไม่ผ่าน

ม.ก. หมายถึง การเรียนโดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อการสำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตรและผลการประเมินผ่าน

ข้อ 47 นักเรียนที่ทำการทุจริต หรือล่อเจตนาทุจริตในการสอบ หรืองาน ที่มอบหมายให้ทำในรายวิชาใด ให้สถานศึกษาพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

1) ให้ได้คะแนน 0 (ศูนย์) เฉพาะครั้งนั้น หรือ

2) ให้ระดับผลการเรียนเป็น 0(ศูนย์)โดยบันทึก “ท.” ลงในระเบียนแสดงผล การเรียนช่อง “ผลการเรียน” ในรายวิชานั้น หรือ

3) ดำเนินการตาม (2) และตัดคะแนนความประพฤติตามระเบียบว่าด้วย การตัดคะแนนความประพฤติที่สถานศึกษากำหนดตามความร้ายแรงแล้วแต่กรณี

ข้อ 48 การคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ให้ปฏิบัติ ดังนี้

1)ให้นำผลบวกของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชากับ ระดับผลการเรียนหารด้วยผลบวกของจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา คិតศนิยมสองตำแหน่ง ไม่ปัดเศษ

2) ให้คำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย จากรายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียนตาม ข้อ 44 และข้อ 46 สำหรับรายวิชาที่นักเรียนเรียนซ้ำ เรียนแทน ให้ใช้ระดับผลการเรียนและนับ จำนวนหน่วยกิตตามข้อ 49

3) ให้คำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

3.1) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคเรียน คำนวณจากรายวิชาที่ได้ ระดับผลการเรียนเฉพาะในภาคเรียนหนึ่ง ๆ

3.2) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม คำนวณจากรายวิชาที่เรียนมาทั้งหมด และได้ระดับผลการเรียน ตั้งแต่สองภาคเรียนขึ้นไป

ข้อ 49 นักเรียนผู้ใดประสงค์จะเรียนซ้ำรายวิชาที่ได้ระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2.0 หรือเลือกเรียนรายวิชาอื่นแทนถ้าเป็นรายวิชาเลือก เพื่อประเมินปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้สูงขึ้นให้สถานศึกษาหรือสถานประกอบการดำเนินการให้เรียนซ้ำหรือเรียนแทน ภายในเวลา ก่อนสำเร็จการศึกษา

การเรียนซ้ำรายวิชา ให้นับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพียงครั้งเดียว ส่วนการเรียนแทนให้นับเฉพาะจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนแทนเป็นจำนวนหน่วยกิตสะสม

การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมในกรณีนี้ จะกระทำเมื่อนักเรียนได้ระดับ ผล การเรียนตั้งแต่ 2.0 ขึ้นไป

รายวิชาที่เรียนซ้ำ หรือเรียนแทนแล้วได้ระดับผลการเรียน 0 (ศูนย์) ให้ถือ ระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2.0 ตามเดิม ยกเว้นการได้ระดับผลการเรียน 0 (ศูนย์) ตามข้อ 47 (2) หรือ (3)

ข้อ 50 กรณีตามข้อ 49 การคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม แล้วเป็นรายวิชาที่เรียนซ้ำให้นับจำนวนหน่วยกิตเป็นตัวหารเพียงครั้งเดียว ส่วนการเรียนรายวิชาอื่นแทนให้นับเฉพาะจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนแทนมาเป็นตัวหาร

ข้อ 51 ผู้ที่ได้ ม.ส. ตามข้อ 39 และไม่สามารถเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียนทดแทนภายในเวลาที่สถานศึกษา กำหนด ให้สถานศึกษาบันทึก “ม.ท.” ลงในระเบียบแสดงผลการเรียนช่อง “ผลการเรียน” เว้นแต่ได้ม.ส.ตามข้อ38(3) ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาเป็นราย ๆ ไป กรณีผู้ที่ได้ ม.ส. เนื่องจากไม่สามารถส่งงานอันเป็นส่วนประกอบของการ เรียนรายวิชาได้ตามกำหนดให้นักเรียนส่งงานนั้นภายใน 10 วัน นับแต่วันประกาศผลการเรียน รายวิชา หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้สถานศึกษาประเมินผลการเรียนจากคะแนนที่มีอยู่ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดการ วัดผลปลายภาคเรียนของภาคเรียนถัดไป

ข้อ 52 นักเรียนต้องเข้ารับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ เมื่อนักเรียนได้ลงทะเบียนรายวิชาครบทุกรายวิชาตามหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือตามระยะเวลาที่คณะกรรมการประเมินมาตรฐานวิชาชีพกำหนด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

นักเรียนจะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้ จะต้องเข้ารับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพและผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อ 53 นักเรียนต้องเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครบทุกภาคเรียนตามแผนการเรียนที่สถานศึกษากำหนด โดยมีเวลาเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของเวลาที่จัดกิจกรรมในแต่ละภาคเรียน

เมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมครบถ้วนตามเกณฑ์ในภาคเรียนใด ถือว่าประเมินผ่านในภาคเรียนนั้น ให้บันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “พ.” ในระเบียบแสดงผลการเรียนช่อง “ผลการเรียน”

หากนักเรียนเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมไม่ครบตามเกณฑ์ในภาคเรียนใด ให้สถานศึกษาพิจารณามอบงานหรือกิจกรรมในส่วนที่นักเรียนผู้นั้นไม่ได้เข้าร่วมปฏิบัติ ให้ปฏิบัติให้ครบถ้วนภายในเวลาที่สถานศึกษากำหนด เมื่อนักเรียนดำเนินการครบถ้วนแล้วถือว่าประเมินผ่านแล้วจึงบันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “พ.” ในระเบียบแสดงผลการเรียนของภาคเรียนนั้น

ถ้านักเรียนดำเนินการไม่ครบถ้วน ถือว่าประเมินไม่ผ่าน ให้บันทึกชื่อกิจกรรมและตัวอักษร “ม.ผ.”

ให้นักเรียนเข้าฝึกอาชีพ หรือฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมที่สถานประกอบการจัด ตามเกณฑ์และข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

2.1.4.6 ปัจจัยทางด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

ชนะจิต (2561) ได้กล่าว กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างเป็นทางการด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลายเพื่อส่งเสริม ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ

ที่พึงประสงค์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ณัฐชยา และคณะ (2563) ได้กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่เป็นระบบประกอบด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมในเครื่องแบบและกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง มีความหมายและมีคุณค่าในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม

สุธาสินี (2561) ได้กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กลยุทธ์ในการ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามทักษะชีวิต พหุปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนานักศึกษา คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาทักษะ ให้กับนักศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ประเภทวิชาคหกรรม ของกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

2.2.1 หลักการของหลักสูตร

2.2.1.1 เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนากำลังคนระดับเทคนิคให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ

2.2.1.2 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบโอนความรู้ประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ

2.2.1.3 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริงมีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี

2.2.1.4 เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

2.2.1.5 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.2.2 จุดหมายของหลักสูตร

2.2.2.1 เพื่อให้มีความรู้ทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ของเขตของงานอาชีพ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตและงานอาชีพ สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2.2.2.2 เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

2.2.2.3 เพื่อให้มีปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วางแผน บริหารจัดการ ตัดสินใจ แก้ปัญหา ประสานงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพ มีทักษะการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเองและประยุกต์ใช้ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับวิชาชีพและ การพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.2.2.4 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงาน เป็นหมู่คณะได้ดี มีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ

2.2.2.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติงานในอาชีพนั้น ๆ

2.2.2.6 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่า ของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

2.2.2.7 เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นกำลังสำคัญ ในด้านการผลิตและให้บริการ

2.2.2.8 เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.2.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

2.2.3.1 การเรียนการสอน

1) การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเลียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และ นำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้สามารถขอเทียบโอนผลการเรียน และขอเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์ได้

2) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ วิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานตามแบบแผน และปรับตัวได้ภายใต้ความเปลี่ยนแปลง สามารถบูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางวิชาการ ที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการตัดสินใจ วางแผน แก้ปัญหาบริหารจัดการ ประสานงานและประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการวางแผน และพัฒนาริเริ่มสิ่งใหม่ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและหมู่คณะ รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2.2.3.2 การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

1) การจัดการศึกษาในระบบปกติสำหรับผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาและสาขาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด ใช้ระยะเวลา 2 ปีการศึกษา ส่วนผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ

เทียบเท่า และผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าต่างประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ใช้ระยะเวลา ไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และเป็นไปตามเงื่อนไขที่หลักสูตรกำหนด

2) การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

2.1) ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ หรือระบบทวิภาค ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์รวมเวลาการวัดผล โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนดและ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาชีวศึกษาเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2) การเรียนในระบบชั้นเรียนให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่า สัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

2.2.3.3 การคิดหน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 83 - 90 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

1) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาในการบรรยายหรืออภิปราย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 18 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 36 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

4) การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคีที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียนรวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

5) การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

6) การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.2.3.4 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

1) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต

- 1.1) กลุ่มวิชาภาษาไทย
- 1.2) กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
- 1.3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
- 1.4) กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
- 1.5) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.6) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

- 2) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 56 หน่วยกิต
  - 2.1) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน
  - 2.2) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ
  - 2.3) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก
  - 2.4) ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ
  - 2.5) โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ
- 3) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
- 4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)

หมายเหตุ

1) จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาและกลุ่มวิชาในหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

2) การพัฒนารายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ จะเป็นรายวิชาบังคับ ที่สะท้อนความเป็นสาขาวิชาตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ด้านสมรรถนะวิชาชีพของสาขาวิชา ซึ่งยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ จึงต้องพัฒนากลุ่มรายวิชาให้ครบจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด และผู้เรียนต้องเรียนทุกรายวิชา

3) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาชีวะสามารถจัดรายวิชาเลือกตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และ หรือพัฒนาเพิ่มตามความต้องการเฉพาะด้านของสถานประกอบการหรือตามยุทธศาสตร์ภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ที่ประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางานกำหนด

2.2.3.5 การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ

เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาชีวะกับภาคการผลิต และหรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงานและการประกอบอาชีพอิสระ โดยการจัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ในรูปแบบของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ในภาคเรียนที่ 3 และ/หรือ ภาคเรียนที่ 4 โดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต

กรณีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ สามารถนำรายวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือ หน่วยงานของรัฐในภาคเรียนที่จัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพได้ รวมไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น

2.2.3.6 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ

เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาแล้กว่า บูรณาการความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่ การเลือกหัวข้อหรือเรื่อง ที่จะศึกษา ทดลอง พัฒนา และ/หรือประดิษฐ์คิดค้น โดยการวางแผน กำหนดขั้นตอนกระบวนการ ดำเนินการประเมินผล สรุปและจัดทำรายงานเพื่อนำเสนอ ซึ่งอาจทำ เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้น ๆ โดยการจัดทำโครงการพัฒนา สมรรถนะวิชาชีวดังกล่าวต้องดำเนินการ ดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการพัฒนา สมรรถนะวิชาชีพ ที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชาในภาคเรียนที่ 3 และหรือภาคเรียนที่ 4 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน ต้องจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ กรณีที่กำหนดให้เรียนรายวิชาโครงการ 4 หน่วยกิต

หากจัดให้เรียนรายวิชาโครงการ 2 หน่วยกิต คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันจัดให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าว ข้างต้น

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น

2.2.3.7 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทุกภาคเรียน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะแกนกลางและหรือสมรรถนะ วิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย การต่อต้านความรุนแรง สารเสพติดและ การทุจริต เสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและ ทำประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถาน ประกอบการจัดขึ้น

2) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบ กระบวนการศึกษาธิการว่าด้วยการ จัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.2.3.8 การปรับพื้นฐานวิชาชีพ

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เข้าเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และ ผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ต่างประเภทวิชา

และสาขาวิชาที่กำหนด เรียนรายวิชาปรับพื้นฐาน วิชาซีพีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็น สำหรับการเรียนในสาขาวิชานั้น

2) การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาซีพี ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาซีพีชั้นสูง

3) กรณีผู้เข้าเรียนที่มีความรู้และประสบการณ์ในรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาซีพี ที่หลักสูตรกำหนดมาก่อนเข้าเรียน สามารถขอเทียบโอนผลการเรียนรู้ได้โดยปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาซีพีชั้นสูง

2.2.3.9 การจัดแผนการเรียน

เป็นการกำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรที่จะดำเนินการเรียนการสอน ในแต่ละภาคเรียน โดยจัดอัตราส่วนการเรียนรู้อาตมศึกษาต่อภาคปฏิบัติในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาซีพี ประมาณ 40 : 60 ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) จัดรายวิชาในแต่ละภาคเรียน โดยคำนึงถึงรายวิชาที่ต้องเรียนตามลำดับ ก่อน-หลัง ความง่าย-ยาก ของรายวิชา ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของรายวิชา รวมทั้ง รายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ ร่วมกันในลักษณะของงาน โครงงานและหรือชิ้นงานใน แต่ละภาคเรียน

2) จัดให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาบังคับในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง หมวดวิชาสมรรถนะวิชาซีพี ในกลุ่มสมรรถนะวิชาซีพีพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาซีพีเฉพาะ และ กิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ครบ ตามที่กำหนดในโครงสร้างหลักสูตร

2.1) การจัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ควรจัดกระจาย ทุกภาคเรียน

2.2) การจัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาซีพีพื้นฐาน โดยเฉพาะ รายวิชาที่เป็นพื้นฐานของ การเรียนวิชาซีพีควรจัดให้เรียนในภาคเรียนที่ 1

2.3) การจัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาซีพีเฉพาะควรจัดให้เรียนก่อน รายวิชาในกลุ่มสมรรถนะ วิชาซีพีเลือกและรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี

3) จัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาซีพีเลือกและหมวด วิชาเลือกเสรี ตามความถนัด ความสนใจ เพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ โดยคำนึงถึง ความสอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษาวิชาซีพีด้านสมรรถนะวิชาซีพีของสาขาวิชาและสาขางาน

4) จัดรายวิชาทวิภาคีที่นำไปเรียนและฝึกงานในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยประสานงานร่วมกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือ หน่วยงานของรัฐ เพื่อพิจารณากำหนดภาคเรียน ที่จัดฝึกอาชีพ รวมทั้งกำหนดรายวิชาหรือกลุ่มวิชา ที่ตรงกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่นำไปร่วมฝึกอาชีพ ในภาคเรียนนั้น ๆ

5) จัดรายวิชาฝึกงานในภาคเรียนที่ 3 หรือ 4 ครั้งเดียว จำนวน 4 หน่วยกิต 320 ชั่วโมง (เฉลี่ย 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) หรือจัดให้ลงทะเบียนเรียนเป็น 2 ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ 3 จำนวน 2 หน่วยกิต และภาคเรียนที่ 4 จำนวน 2 หน่วยกิต รายวิชาละ 160 ชั่วโมง (เฉลี่ย 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) ตามเงื่อนไขของหลักสูตรสาขาวิชานั้น ๆ

ในภาคเรียนที่จัดฝึกงานนี้ ให้สถานศึกษาพิจารณา กำหนดรายวิชาหรือ กลุ่มวิชาที่ตรงกับลักษณะงาน ของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไป เรียนและฝึกปฏิบัติในภาคเรียนที่จัดฝึกงานด้วย การจัดฝึกงานในภาคเรียนฤดูร้อน สามารถทำได้โดย ต้องพิจารณาระยะเวลาในการฝึกให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด

6) จัดรายวิชาโครงการในภาคเรียนที่ 3 หรือ 4 ครั้งเดียว จำนวน 4 หน่วยกิต (12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อภาคเรียน) หรือ จัดให้ลงทะเบียนเรียนเป็น 2 ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ 3 และภาคเรียนที่ 4 รวม 4 หน่วยกิต (6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) ตามเงื่อนไขของหลักสูตร สาขาวิชานั้น ๆ

7) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน ภาคเรียนละไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

8) จัดจำนวนหน่วยกิตรวมในแต่ละภาคเรียน ไม่เกิน 22 หน่วยกิต สำหรับการเรียนแบบเต็มเวลา และไม่เกิน 12 หน่วยกิตสำหรับการเรียนแบบไม่เต็มเวลา ส่วนภาคเรียน ฤดูร้อนจัดได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต ทั้งนี้ เวลาในการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนปกติและ ภาคเรียนฤดูร้อนโดยเฉลี่ยไม่ควรเกิน 35 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ส่วนการเรียนแบบไม่เต็มเวลาไม่ควรเกิน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

หากสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันมีเหตุผลและความจำเป็นในการ จัดหน่วยกิตและเวลา ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละภาคเรียนที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น อาจทำได้แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

2.2.3.10 การศึกษาระบบทวิภาคี

เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบัน กับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยผู้เรียนใช้เวลา ส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การจัด การศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถ ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนตรงตามความต้องการของ ผู้ใช้และเป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องดำเนินการดังนี้

1) นำรายวิชาทวิภาคีในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก รวมไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ไปร่วมกำหนด รายละเอียดของรายวิชากับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงาน ของรัฐที่ร่วมจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ได้แก่ จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา คำอธิบาย รายวิชา เวลาที่ใช้ฝึกและจำนวนหน่วยกิตให้สอดคล้องกับ ลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งสมรรถนะวิชาชีพของสาขางาน ทั้งนี้ การกำหนดจำนวน หน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงที่ใช้ฝึกอาชีพของแต่ละรายวิชาทวิภาคีให้เป็นไปตามที่ หลักสูตรกำหนด และให้รายงานการพัฒนารายวิชาดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบด้วย

2) ร่วมจัดทำแผนฝึกอาชีพ พร้อมแนวการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา กับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ร่วมจัดการศึกษาระบบทวิภาคี เพื่อนำไปใช้ในการฝึกอาชีพ และดำเนินการ วัดและประเมินผลเป็นรายวิชา

3) จัดแผนการเรียนระบบทวิภาคีตามความพร้อมของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ที่จัดการศึกษาระบบทวิภาคีร่วมกัน โดยอาจนำรายวิชาอื่นที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ไปจัดร่วมด้วยก็ได้

2.2.3.11 การเข้าเรียน ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.2.3.12 การประเมินผลการเรียน เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษา และการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.2.3.13 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1) ได้รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตสะสมในทุกหมวดวิชา ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา และตามแผนการเรียนที่สถานศึกษากำหนด

2) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

3) ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

4) ได้เข้าร่วมปฏิบัติการกรรมเสริมหลักสูตรตามแผนการเรียนที่สถานศึกษากำหนด และ “ผ่าน” ทุกภาคเรียน

2.2.3.14 การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

1) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติม ในแต่ละกลุ่มวิชาเพื่อเลือกเรียนนอกเหนือจากรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับได้โดยสามารถพัฒนาเป็นรายวิชา หรือลักษณะบูรณาการ ผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้นๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง

2) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถเพิ่มเติมรายละเอียดของรายวิชาในแต่ละกลุ่มวิชาในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสมรรถนะ วิชาชีพเลือกได้ตามความต้องการของสถานประกอบการหรือยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศทั้งนี้ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์สาขาวิชาและสมรรถนะวิชาชีพสาขางานด้วย

3) หมวดวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ ตามความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ และ/หรือเพื่อการศึกษาต่อ

ทั้งนี้ การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนของรายวิชาที่พัฒนาเพิ่มเติม ให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

2.2.3.15 การปรับปรุงแก้ไข พัฒนารายวิชา กลุ่มวิชาและการอนุมัติหลักสูตร

1) การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2) การอนุมัติหลักสูตร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3) การประกาศใช้หลักสูตร ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

4) การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

2.2.3.16 การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนไว้ให้ชัดเจน อย่างน้อยประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

- 1) หลักสูตรที่ยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ
- 2) ครู ทรัพยากรและการสนับสนุน
- 3) วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
- 4) ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดให้มีการประเมิน และรายงานผลการดำเนินการหลักสูตร เพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก 5 ปี

1	2	3	4	5	-	6	7	8	9	ชื่อวิชา	ท-ป-น
										ลำดับที่วิชา 01 - 99	
										สาขาวิชา / วิชาเรียนร่วม	กลุ่มวิชา
3	x	x	0	0						หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง	11 กลุ่มวิชาภาษาไทย 12 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ 13 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ 14 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ 15 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 16 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 17 กลุ่มวิชาบูรณาการ 20 กิจกรรมเสริมหลักสูตร 9X วิชาเลือกเสรี
3	0	0	0	1						หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	10 กลุ่มวิชาเรียนร่วมหลักสูตร (การจัดการอาชีพ) 20 กลุ่มวิชาเรียนร่วมหลักสูตร (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
3	x	x	0	0						หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	00 วิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพประเภทวิชา 10 กลุ่มวิชาเรียนร่วมประเภทวิชา 0X กลุ่มวิชาเรียนร่วมกลุ่ม / สาขาวิชา
3	x	x	x	x						หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ	00 วิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพสาขาวิชา 10 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน 20 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ 21-49 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก 51-79 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก (ทวีภาคี) 80 ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ 85 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ 9X วิชาเลือกเสรี
										(-) รายวิชาพัฒนาโดยส่วนกลาง (*) รายวิชาพัฒนาโดยสถานศึกษา	
										สาขาวิชา	
										0 วิชาเรียนร่วม	
										ประเภทวิชา 01 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม 02 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ 03 ประเภทวิชาศิลปกรรม 04 ประเภทวิชาคหกรรม 05 ประเภทวิชาเกษตรกรรม 06 ประเภทวิชาประมง 07 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 08 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ 09 ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 10 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมบันเทิงและดนตรี 11 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	
										หลักสูตร	
										3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	ปวส.

ภาพที่ 2.1 แสดงการกำหนดรหัสวิชาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2565)

2.3 การจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์

2.3.1 ความหมายของคหกรรมศาสตร์

อิทธิพล (2561) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่เกิดจากการบูรณาการความรู้จากหลายสาขาวิชาเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ และสิ่งแวดล้อมที่พัฒนาคุณภาพชีวิต การงานอาชีพ หรือเป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม ชุมชน

ตฤติยา (2561) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ หมายถึง การพัฒนาและการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับครอบครัว ชุมชน สถานการณ์ เพื่อให้ความเป็นอยู่ของบุคคลมั่นคงด้วยคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความสุขทั้งทางกาย ทางใจ ทางเศรษฐกิจ และสังคม

นภสร (2561) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่บูรณาการมาจากการดำรงชีวิตของมนุษย์ ครอบครัว สังคม โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสังคม

ราชบัณฑิตยสถาน (2564) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ คือ วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

ศกรินทร์ (2561) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมีจุดเริ่มต้นอยู่ที่บ้านหรือครอบครัวเพื่อมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากร วัสดุและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล ต่อมาคหกรรมศาสตร์ได้ขยายวงกว้างออกไปสู่ชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับโลก เพื่อมุ่งพัฒนาศักยภาพของคนให้สามารถบรรลุผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สังคมประเทศและสังคมโลก

จากความหมายของคหกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เข้าไว้ด้วยกัน โดยมีจุดเริ่มต้นที่บ้านหรือครอบครัว มุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล เพื่อมุ่งพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้สามารถบรรลุผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สังคมประเทศและสังคมโลก

2.3.2 คหกรรมศาสตร์กับอาชีวศึกษา

วิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

พันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย

1) จัดส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษา และการอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ

2) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล

- 3) ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม
- 4) เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรบวิชาชีพพระดับฝีมือเทคนิค และเทคโนโลยีของประเทศ
- 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ
- 6) วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- 7) ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีศักยภาพสูงขึ้น และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

- 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
  - 2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
  - 3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
  - 4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
  - 5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
  - 6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- นโยบายจุดเน้นและทิศทางการขับเคลื่อนการจัดการอาชีวศึกษาของสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

การศึกษาสร้างคน อาชีวะสร้างชาติ “เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21”

- 1) เพิ่มผู้เรียนสายอาชีพ (สายอาชีวะ 50: 50 สายสามัญ)
  - 1.1) เปิดสาขาใหม่/สาขาขาดแคลน
  - 1.2) เพิ่มห้องเรียน (วท./วอศ.)
  - 1.3) ปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่น ดึงผู้เรียนกลับเข้าสู่ระบบ
  - 1.4) แฉะแนวสื่อสารทุกกลุ่มเป้าหมายทุกพื้นที่
  - 1.5) สร้างภาพลักษณ์ (Re-Branding)
  - 1.6) จัดสวัสดิการตามบริบท (หอพัก/รถรับ-ส่ง)
- 2) ศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center)
  - 2.1) พัฒนากำลังคนรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (10+2+1) (10 + 2 อุตสาหกรรมเป้าหมาย + 1 โครงสร้างพื้นฐานของประเทศ)
  - 2.2) จัดการศึกษารองรับการพัฒนากำลังคนในเขตพัฒนาพิเศษ (EEC/SEC/SEZ)
  - 2.3) พัฒนาความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน
  - 2.4) พัฒนาทักษะทางวิชาชีพและภาษา (อังกฤษ จีน และภาษาในอาเซียน)
  - 2.5) อาชีวะฐานวิทย์ฯ/มาตรฐาน KOSEN
- 3) Re-Skills, Up-Skills, New-Skills
  - 3.1) ยกระดับศักยภาพและพัฒนาทักษะกำลังคน (โดยวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพทั่วประเทศ)

- 3.2) เตรียมความพร้อมกำลังคนเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ
  - 3.3) หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น (Short Course Training)
  - 3.4) หลักสูตรฝึกอาชีพฐานสมรรถนะ (Education to Employment)
  - 3.5) Startup/Business online
  - 4) ปฏิรูประบบบริหารและงานบุคคล
    - 4.1) ปฏิรูปประสิทธิภาพการบริหารงาน
    - 4.2) พัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ ดิจิทัล และภาษาอังกฤษ
    - 4.3) แก้ไขปัญหาการบริหารงานบุคคลทุกมิติ
    - 4.4) สร้างระบบแรงจูงใจ เพิ่มค่าตอบแทน และส่งเสริมระบบสวัสดิการ/สวัสดิภาพ
  - 5) ขับเคลื่อนอาชีวศึกษา เพื่อเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21
    - 5.1) อาชีวศึกษาทวิภาคี 3 รูปแบบ
    - 5.2) บูรณาการการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล และภาษาอังกฤษกับการจัดการเรียนการสอน
      - 5.3) Fix it Center/จิตอาสาอาชีวะ
      - 5.4) สร้างค่านิยม “การศึกษาสร้างคน อาชีวะสร้างชาติ”
- จากข้อมูลข้างต้นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้มีการจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์ มีชื่อว่าประเภทวิชาคหกรรม โดยแบ่งเป็น 2 หลักสูตร ดังนี้
- ประเภทวิชาคหกรรม
1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
    - 1.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น สาขางานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า สาขางานธุรกิจแฟชั่น
    - 1.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ สาขางานแปรรูปอาหาร สาขางานธุรกิจอาหาร
    - 1.3 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ สาขางานเด็กปฐมวัย สาขางานคหกรรมเพื่อการโรงแรม
    - 1.4 สาขาวิชาเสริมสวย สาขางานเสริมสวย
  2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
    - 2.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขางานตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีชั้นสูง สาขางานการตัดเย็บเสื้อผ้านुरुชั้นสูง สาขางานธุรกิจเสื้อผ้า สาขางานเทคโนโลยีภูษภัณฑ์
    - 2.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม สาขางานการจัดการสินค้าเครื่องนุ่งห่ม สาขางานการทำแบบตัดเสื้อผ้าอุตสาหกรรม สาขางานเทคนิคการผลิตเครื่องนุ่งห่ม
    - 2.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบเครื่องแต่งกาย สาขางานออกแบบเสื้อผ้าชั้นสูง สาขางานออกแบบเสื้อผ้ากึ่งอุตสาหกรรม สาขางานออกแบบเสื้อผ้าอุตสาหกรรม
    - 2.4 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานโภชนาการและอาหารเพื่อสุขภาพ สาขางานการประกอบอาหาร สาขางานการถนอมและแปรรูปอาหาร สาขางานธุรกิจอาหาร สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ

2.5 สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหาร สาขางานอุตสาหกรรมอาหาร สาขางานเทคโนโลยี
ผลิตภัณฑ์ข้าว

2.6 สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สาขางานธุรกิจงานประดิษฐ์
สาขางานคหกรรมบริการ สาขางานการดูแลเด็กและผู้สูงอายุ สาขางานบริการสุขภาพและ
เสริมสวย สาขางานธุรกิจคหกรรม สาขางานการจัดการงานคหกรรมการโรงแรม

2.7 สาขาวิชาเทคโนโลยีความงาม สาขางานการทำผม สาขางานการแต่งหน้า
สาขางานการนวดตัว (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2565)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรทิพย์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภท
วิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
มีวุฒิการศึกษาเดิมเป็นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 - 2.50 ซึ่งปัจจุบัน
นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช.3 ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และนักเรียนมีภูมิลำเนา
อยู่ในจังหวัดพิษณุโลก 2) นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัย
อาชีวศึกษาพิษณุโลก ส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายได้รวมเดือนละ 5,001 - 10,000 บาท โดยผู้ปกครอง
มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งนักเรียนมาจากครอบครัวขนาดกลาง ในขณะที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย และตัวนักเรียนเองเป็นผู้มีบทบาทในการเลือกเรียน 3) นักเรียนให้ความสำคัญ
ต่อการเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา
พิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวัดและการประเมินผล รองลงมาคือ ด้านผู้สอน และน้อยที่สุดคือ
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือก
เรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ยกเว้น
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียน
ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก จำแนกตามด้าน
กิจกรรมพัฒนานักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิชญาดา (2564) ได้ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ
ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจัยที่มีผลต่อ
การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนที่สำรวจส่วนมากเป็นเพศหญิง ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้าง
สถานภาพทางครอบครัวของนักเรียน คือบิดา-มารดา อยู่ร่วมกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว
ช่วง 5,000 – 10,000 บาท 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อใน
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก
จำนวน 5 ด้าน ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการ

ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามเพศ อาชีพผู้ปกครอง และสถานภาพทางครอบครัวโดยรวมนั้นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในทุกด้าน ส่วนด้านค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าบริการต่าง ๆ ไม่พบเป็นปัญหา และยังได้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าในด้านค่าใช้จ่ายซึ่งไม่ค่อยเป็นปัญหาถ้าหากสถานศึกษานั้นเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ แต่ถ้าสถานศึกษาแต่ละที่มีความแตกต่างด้านค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่า ก็จะทำให้มีความได้เปรียบกว่าสถานศึกษาอื่นที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่า

อาระยา (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของครู วศ.เสาวภาในช่วงสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาในช่วงสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนั้นครูผู้สอนจะเน้นความสำคัญด้านการวัดและประเมินผล มากที่สุด และด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ น้อยที่สุด 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการปรับปรุงในการเรียนการสอนออนไลน์ของครู วศ.เสาวภาในช่วงสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ดังนี้ 2.1) ด้านปัญหาในการเรียนการสอนออนไลน์ของ ครูผู้สอน พบว่า ปัญหาส่วนบุคคลของครูในการดำเนินการเรียนการสอนออนไลน์มากที่สุด คือ การผลิตสื่อ และการใช้สื่อในการเรียนการสอนออนไลน์ (ร้อยละ 25.5) อีกทั้งครูผู้สอนได้สังเกตเห็นถึงปัญหาและมีความ ต้องการปรับปรุงการเรียนการสอนออนไลน์มากที่สุด คือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษา (ร้อยละ 70.2) นอกจากนี้ครูผู้สอนยังได้พบปัญหาในการเรียนการสอนออนไลน์มากที่สุด คือ นักศึกษามีอุปกรณ์การเรียนแตกต่างกัน ทำให้ไม่มีความเหมาะสมในภาคปฏิบัติ (ร้อยละ 23.4) ส่วนปัญหาด้านการบริหารและ การนิเทศที่ครูผู้สอนประสบมากที่สุด คือ การมอบหมายงานอื่น ๆ ให้ครูรับผิดชอบ (ร้อยละ 27.7) 2.2) ด้านความต้องการของครูผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนออนไลน์มากที่สุด คือ ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ (ร้อยละ 66.0) ส่วนความเห็นด้านความต้องการให้ผู้บริหารปรับปรุงมากที่สุด คือ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการทำแผนการสอนและสื่อการสอนออนไลน์ (ร้อยละ 36.2) และด้านความเห็นที่ต้องการปรับปรุง วศ.เสาวภามากที่สุด คือ ด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ (ร้อยละ 40.4) 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่มีสถานภาพเพศ อายุ สถานะ ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการอบรม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบตามสถานภาพระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่มีสถานภาพประเภท รายวิชาที่ทำการสอนในรายวิชาสามัญกับรายวิชาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ชัตติยะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์บริหารธุรกิจฯ และนักเรียนโรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ โดยเลือก

กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงรวม 210 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามจากผลการศึกษา พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โรงเรียนสันติราษฎร์บริหารธุรกิจฯ และโรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจแยกเป็นขั้นที่ 1 ความต้องการรับรู้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสอง โรงเรียนให้ความสำคัญในการรับรู้ข้อมูลการศึกษา ด้านวัฒนธรรมเรื่องเวลาเรียนที่น้อยกว่าสายสามัญและด้านเศรษฐกิจ เรื่องอาชีพที่คาดหวังในอนาคตรวมทั้งค่าใช้จ่ายน้อยกว่าสายสามัญในระดับมาก ส่วนการรับรู้ข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นโดยรวมระดับน้อยที่สุด ขั้นที่ 2 ของการตัดสินใจ คือการค้นหาข้อมูลก่อนตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียน พบว่า มีการศึกษาข้อมูลด้วยตนเองระดับมากที่สุด โดยศึกษาจากสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับและสื่ออินเทอร์เน็ต ขั้นที่ 3 เป็นการประเมินทางเลือก ซึ่งเป็นขั้นที่สำคัญ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างได้นำข้อมูลจากการรับรู้ และค้นหาข้อมูลเพื่อตัดสินใจในการการประเมินทางเลือก เพื่อศึกษาต่อโดยพิจารณาจากประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับในการประกอบอาชีพและความถนัดของตนเองอยู่ในระดับมาก และนักเรียนไม่ต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

นียาวาเฮร์ และปฐมมา (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เลือกศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 92.60 โดยมีภูมิลำเนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และภาคใต้จังหวัดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 58.4 และ 34.2 ตามลำดับ เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนที่สอนศาสนาอิสลาม ร้อยละ 54.6 และโรงเรียนของรัฐ ร้อยละ 41.6 และเป็นผู้ที่มีความตั้งใจเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 59.6 และสอบผ่านการคัดเลือก TCAS ในอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.8 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกมาก รองลงมาคือ ปัจจัยด้านหลักสูตร/โปรแกรม และปัจจัยของเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านภูมิลำเนาของนักศึกษากับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กมลทิพย์ และ Lingyun Yang (2561) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีน ในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยความต้องการส่วนบุคคล ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.36 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.08 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยความต้องการส่วนบุคคลทุกด้านไม่แตกต่างกันและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความต้องการส่วนบุคคลกับส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก

จันทิมา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์

ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียนสายอาชีพ บุคคลที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สาขาวิชา พาณิชยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จารุวรรณ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สาขาวิชาการบัญชี เรียนในชั้นปีที่ 1 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านการจัดบริการของวิทยาลัย 3) นักเรียนที่มีเพศ ชั้นปีที่เรียน สาขาวิชาที่เรียน วุฒิการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฉัตรเพชร (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 17 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวส. ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท 1) ผลการศึกษาปัจจัย 5 ด้าน ของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยในแต่ละด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยด้านบุคลากร และ 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัย 5 ด้าน ที่มีผลต่อการเลือกเรียน พบว่า นักเรียนที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน และมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกเรียนแตกต่างกัน ในด้านหลักสูตร ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน และด้านการประกอบอาชีพ ในขณะที่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกเรียนด้านบุคลากรแตกต่างกัน

ชูเกียรติ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ความถนัดของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ความก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ครูแนะแนว เพื่อนสนิท บิดามารดา ครูที่ปรึกษา ปัจจัยข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รูปแบบการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน คือ ให้สถานศึกษาลงทะเบียนเรียนให้กับนักเรียนเพื่อเรียนทฤษฎีและฝึกปฏิบัติ ในสถานศึกษาและฝึกงานในสถานประกอบการ โดยให้บุคลากรของทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการเป็นผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ คือ สสำรวจความพร้อมของโรงเรียนและสถานประกอบการ ประชาสัมพันธ์และแนะแนวให้กับนักเรียน ทำแผนตารางเรียนและปฏิทินการปฏิบัติงาน ประชุมนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรของสถาน

ประกอบการ แต่งตั้งคณะกรรมการ ชี้แจงขั้นตอนการปฏิบัติงาน รับลงทะเบียน นักเรียน ประชุมหรือสัมมนา ประเมินผลและแก้ไขปัญหา

ณัชชา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 พบว่า 1) นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 ในภาพรวม คือ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ 2) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 ในภาพรวม คือ มหาวิทยาลัยฯ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงยาวนาน 3) นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 คือ มหาวิทยาลัยฯ มีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง และ 4) นักเรียน นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเหตุผลส่วนตัวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 คือ มหาวิทยาลัยฯ มีหลักสูตรและสาขาวิชาตรงตามความต้องการของนักศึกษา

ณัฐสุดา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม อยู่ในระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านเหตุผลส่วนตัวนักศึกษามีความตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับ ปวส. สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และทำให้มีความรู้ความชำนาญมากขึ้น 2) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ บิดามารดาแนะนำให้ศึกษาต่อ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ และเพื่อนที่สนิทซักชวนให้ศึกษาต่อ 3) ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คือ มีทำเลที่เหมาะสม มีกลุ่มเพื่อนที่เรียนด้วยกัน

ธนวรรณ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี พบว่า 1) ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.00 มีอายุระหว่าง 17-19 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 32.50 ซึ่งผู้ปกครองของผู้เรียนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 48.00 และผู้ปกครองของผู้เรียนส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.00 2) ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียง ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ กับการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี พบว่า เพศ อายุเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประดิษฐ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 3) ปัจจัยโอกาสในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบดังนี้ 4.1) แรงจูงใจภายใน องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่เป็นแรงจูงใจภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการประกอบอาชีพที่ตัวเองชอบ ต้องการสำเร็จในด้านอาชีพ 4.2) แรงจูงใจภายนอก องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่เป็น แรงจูงใจภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เมื่อจบการศึกษาแล้วจะนำไปสู่อาชีพที่มีความเจริญก้าวหน้า รายได้ดีและมั่นคงในอนาคต ตนเองมีความสนใจและมีความถนัด และเมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ปริญานูช (2561) ได้ศึกษาเรื่อง มวลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาอุดรธานี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีมวลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดทุกข้อ โดยมวลเหตุจูงใจสูงสุด คือ ต้องการศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้า 2) นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกัน มีมวลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 มีมวลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 และ 2.51-3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจอธิบายได้ว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ย่อมมีแรงจูงใจสูงกว่า เช่น ต้องการศึกษาต่อเพื่อ ความก้าวหน้า ต้องการความรู้ความสามารถ เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ นำความรู้ไปประกอบเป็นอาชีพหลักหรือประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระสามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้ รวมถึงต้องการความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปช่วยพัฒนาสังคมและจบสายอาชีพแล้วสามารถรับช่วงประกอบอาชีพต่อจากบิดามารดาได้

ภัทรพล (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 8 ด้าน มีภาพรวมความสำคัญอยู่ในระดับ มากและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อันดับ 1 คือด้านการพัฒนาตนเองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.27

อันดับ 2 คือ ด้านคุณภาพของอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 อันดับ 3 คือด้านอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ 2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการทั้ง 8 ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ 0.580 เป็นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการพัฒนาตนเอง และด้านอาชีพ โดยพิจารณาค่าสหสัมพันธ์สูงสุดมีค่าไม่เกิน 0.75

ภูมิ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การวิจัยและพัฒนาศูนย์บริหารการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา และศึกษาแนวทางการบริหารการศึกษาด้วย เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) 2) เพื่อพัฒนาศูนย์บริหารการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) 3) เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของศูนย์บริหารการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และ 4) เพื่อประเมินศูนย์บริหารการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 วิเคราะห์สภาพปัญหา และศึกษาแนวทางการบริหารการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลใน สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดำเนินการโดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องร่วมกับการประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ระยะที่ 2 พัฒนาศูนย์บริหารการศึกษาด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยการออกแบบยกร่างโดยผู้วิจัย และการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ระยะที่ 3 ศึกษาผลการดำเนินงานของ ศูนย์บริหารการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยการนิเทศ ติดตามการดำเนินงาน สรุปรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงาน ทดสอบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และประชุมสะท้อนผลการดำเนินงานด้วยเทคนิคการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review: AAR) และระยะที่ 4 ประเมินศูนย์บริหารการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ใน สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และคู่มือการดำเนินงาน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Inter Rater) ด้วยค่า Intra

เมธาวิ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี พบว่า คะแนนของความสำคัญทางด้านความพอใจกับต้นทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี เมื่อพิจารณาระดับความสำคัญของปัจจัยทั้งสองด้าน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยรายชื่อ

ทางด้านความพอใจเฉลี่ย ได้แก่ ความชอบและความถนัดส่วนตัวมากที่สุด รองลงมา ชื่อเสียงของสถานศึกษาที่เป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนานและเป็นของรัฐบาล รวมทั้งการชักชวนจากเพื่อน ตามลำดับ และเมื่อจำแนกปัจจัยทางด้านต้นทุน ได้แก่ สะดวกในการเดินทางมากที่สุดและเสียค่าเล่าเรียนถูกตามลำดับ ส่วนปัจจัยรายชื่อที่นักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุด 3 อันดับ ในการเลือกศึกษาต่อที่นี่ ได้แก่ อันดับแรก ทางด้านห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอน รองลงมา ชาวประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ และกฎระเบียบข้อบังคับและแต่งกายที่เข้มงวด ตามลำดับ

รณชัย (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยปัจจุบันศึกษาในระดับ ปวช. มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01-2.50 มาจากครอบครัวขนาดใหญ่ โดยผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีรายได้ครอบครัวต่อเดือน 15,001-30,000 บาท และจากการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ในปัจจุบัน เกรดเฉลี่ยสะสม ขนาดของครอบครัว และระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงา ไม่แตกต่างกัน ส่วนรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

วิเชียร (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาสาขาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ศึกษาทุกด้านส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนดีและทันสมัย มีหลักสูตรเป็นที่ยอมรับ หลักสูตรทันสมัยและนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ มีหลักสูตรที่เปิดรับผู้จบระดับ ปวช. มีหลักสูตรที่สามารถต่อเนื่องในระดับปริญญาตรี ผลงานทางวิชาการเป็นที่ปรากฏแก่สังคม ครูผู้สอนมีความรู้ความชำนาญโดยตรง และการที่ครูผู้สอนมีความรู้ความชำนาญโดยตรง และการที่ครูผู้สอนรักและเอาใจใส่ต่อศิษย์ ซึ่งลักษณะของหลักสูตรเช่นนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น

สายมาน (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย มีน้ำหนักในการตัดสินใจในระดับสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยในเรื่องของการมีอุปกรณ์การเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย เช่น ร้านค้า ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต สถานที่ออกกำลังกาย และอื่น ๆ ไว้คอยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาเป็นอันดับแรก ส่วนเพศของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องจักรและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3 ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากการเรียนหลักสูตร

ดังกล่าวนี้เป็นหลักสูตรที่จบการศึกษาแล้วสามารถมีงานรองรับ และสามารถศึกษาต่อได้หลายสถาบัน ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ

สุธาณี (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการลานนาเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนเห็นว่าการตัดสินใจโดยได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านนี้อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการตัดสินใจจากการได้รับอิทธิพลด้านความต้องการในการประกอบอาชีพและ รายได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การตัดสินใจโดยได้รับอิทธิพลในระดับมากทุกข้อเช่นกัน ซึ่งอันดับแรก ได้แก่ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ และมีรายได้อย่างมั่นคง และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย รองลงมาสามารถหาทำได้ง่าย และอันดับสุดท้ายสามารถสร้างงานอาชีพส่วนตัวได้ง่าย

อัมพา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาทมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการประกอบอาชีพ รองลงมา คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านคุณลักษณะของสถาบัน 2) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านคุณลักษณะของสถาบัน และด้านการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อิทธิพล (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบว่า 1) ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรมอยู่ในระดับปานกลาง 2) แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา
คหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผู้วิจัยได้เลือกใช้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative
Research) โดยใช้วิธีการเก็บแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าตามขั้นตอน
ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้

3.2 วิธีการ

3.1 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีวิธีการ
สร้างเครื่องมือ และมีลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

3.1.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อสอบถามนักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ซึ่งมีขั้นตอนและ
รายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1.1 ศึกษาเอกสารและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง
แบบสอบถามฉบับร่าง

3.1.1.2 การนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจากหนังสือ เอกสาร บทความอินเทอร์เน็ต
และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการตั้งข้อคำถามแบบสอบถามแบบฉบับร่างให้มีเนื้อหา
ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัยเป็นหลัก

3.1.1.3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ
ตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแบบสอบถามให้ตรงกับวัตถุประสงค์

3.1.1.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปปรับปรุงตามคำชี้แนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.1.1.5 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไข เสนอต่อ
ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้และประสบการณ์จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์และความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาข้อคำถามที่สร้างขึ้นมาว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา
สาระของเครื่องมือกับเนื้อหาสาระของสิ่งที่กำลังศึกษา หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและ
ตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC:
Index of item objective congruence) ของข้อคำถาม ซึ่งควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 หรือ
ทุกรายข้อมีค่า > 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

3.1.1.6 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาอีกครั้ง

3.1.1.7 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้ (Try - out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่อยู่นอกประชากรจริง จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) (ศิริชัย, 2555)

3.1.1.8 นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาจากการทดลองใช้ (Try - out) มาพิจารณาแก้ไขและปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำไปใช้จริงต่อไปกับประชากรที่กำหนดไว้

3.1.2 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีเนื้อหา 4 ตอน คือ

3.1.2.1 ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

3.1.2.2 ตอนที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

3.1.2.3 ตอนที่ 3 การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และให้คะแนนแต่ละระดับตั้งแต่ค่าคะแนนน้อยที่สุดคือ 1 ถึงค่าคะแนนมากที่สุดคือ 5 (Likert, Rensis, 1999) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

3.1.2.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

3.2 วิธีการ

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 107 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา, 2565) โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเนื้อหา (Content) ของงานวิจัย โดยงานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ประเภทวิชาคหกรรม	ปี พ.ศ. 2565		รวม
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	
1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	23	61	84
2. สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	12	-	12
3. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	3	8	11
รวม	38	69	107

ที่มา: วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา (2565)

3.2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลจริง ดังนี้

3.2.2.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบเนื้อหาความเหมาะสมของภาษา และโครงสร้างแบบสอบถาม รวมถึงให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบโครงสร้างแบบสอบถาม

หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย มีวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ศิริชัย, 2555)

- +1 คะแนน หมายถึง เห็นว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
- 0 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์
- 1 คะแนน หมายถึง เห็นว่าไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{สูตรหาค่า IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

โดย	IOC	หมายถึง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
	R	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าคำถามข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา แต่ถ้าได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (IOC) น้อยกว่า 0.50 หรือมีค่าเป็นลบ แสดงว่าคำถามนั้นไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา ในงานวิจัยนี้ พบว่า ข้อคำถามที่นำมาใช้ในแบบสอบถามมีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป

3.2.2.2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try Out) นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครบุรี แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากนั้นนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's Alpha (ศิริชัย, 2555) เมื่อทำการทดสอบความน่าเชื่อถือพบว่า แบบสอบถามโดยรวมมีค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.984

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

- 1) ข้อมูลจากวารสารต่าง ๆ
- 2) ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ หนังสือวิชาการ บทความต่าง ๆ
- 3) ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
- 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2.3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทาง Google form จำนวน 107 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

- 1) ผู้วิจัยจัดส่งลิงค์ Google form ไปยังกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และอธิบายวิธี

ตอบแบบสอบถาม และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้ครบทั้ง 107 ฉบับ

3.2.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลอธิบายตัวแปรของการศึกษาคั้งนี้ไว้ดังนี้

3.2.4.1 สถิติเชิงพรรณนา

1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) การวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3) การวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถาม (Best, J.W., 1981) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.2.4.2 สถิติอนุमान

1) การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ใช้การวิเคราะห์การทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

2) การเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

งานวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

4.3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

4.4.2 การเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

4.5 การอภิปรายผล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือนักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 107 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ดังตารางที่ 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	39	36.45
หญิง	68	63.55
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.1 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 63.55 เป็นเพศหญิง ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.45

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.01 - 2.50	15	14.02
2.51 - 3.00	17	15.89
3.01 - 3.50	47	43.93
3.51 ขึ้นไป	28	26.16
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.2 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 43.93 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01 - 3.50 รองลงมาคือ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.16 และ น้อยที่สุดคือ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 - 2.50 คิดเป็นร้อยละ 14.02

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม

วุฒิการศึกษาเดิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)	78	72.90
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)	12	11.21
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)	17	15.89
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.3 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 72.90 ส่วนใหญ่เป็นวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) รองลงมาคือ เป็นวุฒิระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6) คิดเป็นร้อยละ 15.89 และน้อยที่สุดคือ เป็นวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง) คิดเป็นร้อยละ 11.21

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาในปัจจุบัน

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)	38	35.51
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)	69	64.49
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.4 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 64.49 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) และอีกร้อยละ 35.51 กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษา

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	84	78.50
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	12	11.22
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	11	10.28
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.5 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 78.50 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รองลงมาคือ กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชา

คหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.22 และน้อยที่สุดคือ กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร คิดเป็นร้อยละ 10.28

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 107 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ดังตารางที่ 4.6-4.9

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	15.89
ค้าขาย (รวมทั้งธุรกิจส่วนตัวต่าง ๆ)	37	34.58
รับจ้าง (พนักงานบริษัท / ห้างร้าน / โรงงานอุตสาหกรรม / ฟาร์มต่าง ๆ)	53	49.53
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.6 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 49.53 ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง (พนักงานบริษัท / ห้างร้าน / โรงงานอุตสาหกรรม / ฟาร์มต่าง ๆ) รองลงมาคือ มีอาชีพค้าขาย (รวมทั้งธุรกิจส่วนตัวต่าง ๆ) คิดเป็นร้อยละ 34.58 และน้อยที่สุดคือ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 15.89

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา (ป.6)	12	11.21
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า	13	12.15
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า	31	28.98
อนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่า	13	12.15
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	25	23.36
สูงปริญญาตรี	13	12.15
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.7 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 28.98 ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 23.36 และน้อยที่สุดคือ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6) คิดเป็นร้อยละ 11.21

ตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง

รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	13	12.15
10,001 - 15,000 บาท	30	28.04
15,001 - 20,000 บาท	28	26.17
20,001 - 25,000 บาท	20	18.69
มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	16	14.95
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.8 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 28.04 ผู้ปกครองมีรายได้ประมาณ 10,001 - 15,000 บาท รองลงมาคือ มีรายได้ประมาณ 15,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.17 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.15

ตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน

ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตนเอง	62	57.94
พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง	23	21.50
รุ่นพี่ / เพื่อน	22	20.56
รวม	107	100.00

จากตารางที่ 4.9 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 107 คน พบว่า ร้อยละ 57.94 ตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง รองลงมาคือ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และน้อยที่สุดคือ รุ่นพี่ / เพื่อนเป็นผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.56

4.3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 107 ราย วิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตาม การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ดังตารางที่ 4.10- 4.17

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ด้านหลักสูตร	4.25	0.543	มาก
ด้านผู้สอน	4.43	0.503	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.28	0.500	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	4.17	0.612	มาก
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.26	0.606	มาก
ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	4.28	0.595	มาก
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	4.21	0.544	มาก
รวม	4.27	0.486	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.486$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.503$) รองลงมา มีจำนวน 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กัน คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.500$) และด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.595$) และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.612$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านหลักสูตร

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านหลักสูตร	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน	4.11	0.705	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และเน้นฝึกงานในสถานประกอบการจริง	4.21	0.723	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับอย่างยาวนาน	4.21	0.740	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4.17	0.637	มาก
มีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลายสาขา ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	4.37	0.680	มาก
เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ	4.27	0.708	มาก
หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ และหน่วยงานราชการ	4.23	0.772	มาก
เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.38	0.696	มาก
เป็นหลักสูตรที่มีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น แบบบรรยาย แบบปฏิบัติการ สัมมนา อภิปราย ค้นคว้าด้วยตนเอง และใช้สื่อที่ทันสมัย	4.30	0.730	มาก
รวม	4.25	0.543	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.543$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.696$) รองลงมาคือ มีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลายสาขา ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.680$) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.705$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านผู้สอน

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านผู้สอน	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และวิชาชีพทาง คหกรรมศาสตร์เป็นอย่างดี	4.34	0.643	มาก
ผู้สอนมีความรู้ ความสามาถ และมีความเชี่ยวชาญ ในรายวิชาที่สอน	4.43	0.702	มาก
ผู้สอนมีกระบวนการสอน ส่งเสริม และพัฒนาทักษะ ความคิดให้แก่ นักเรียน	4.50	0.635	มากที่สุด
ผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ ๆ และนำมาเชื่อมโยงกับ การเรียนการสอน	4.46	0.663	มาก
ผู้สอนมีความพร้อมด้านเอกสาร คู่มือ ตำราประกอบการ สอน และสามารถใช้อุปกรณ์การสอนหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัย ประกอบการสอน	4.45	0.676	มาก
ผู้สอนมีเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการ สอนที่เหมาะสมและยุติธรรม	4.43	0.646	มาก
ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นที่น่าเคารพ	4.50	0.539	มากที่สุด
ผู้สอนมีความตรงต่อเวลา และความสม่ำเสมอในการสอน	4.40	0.699	มาก
ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็น อย่างดี	4.44	0.632	มาก
รวม	4.43	0.503	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านผู้สอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.503$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กัน คือ ผู้สอนมีกระบวนการสอน ส่งเสริม และพัฒนาทักษะความคิดให้แก่ นักเรียน ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.635$) และผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่น่าเคารพ ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.539$) รองลงมาคือ ผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ ๆ และนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอน ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.663$) และน้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และวิชาชีพทางคหกรรมศาสตร์เป็นอย่างดี ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.643$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านสื่อการเรียนการสอน

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านสื่อการเรียนการสอน	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยและสอดคล้องกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน	4.16	0.632	มาก
สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับหลักสูตรของ สาขาวิชา	4.30	0.662	มาก
สื่อการเรียนมีความถูกต้อง และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.32	0.608	มาก
สื่อการเรียนสร้างความสนใจ ให้เกิดการใฝ่รู้ ในเรื่องราว ที่ ต้องศึกษา	4.21	0.687	มาก
สื่อการเรียนการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ ความคิดสร้างสรรค์	4.28	0.563	มาก
สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ ด้วยตนเอง	4.38	0.639	มาก
สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับความต้องการของ นักศึกษาในสาขาวิชา	4.37	0.637	มาก
รวม	4.28	0.500	มาก

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.500$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.639$) รองลงมาคือ สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาในสาขาวิชา ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.637$) และน้อยที่สุดคือ สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ($\mu = 4.16$, $\sigma = 0.632$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน และมีการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา	4.27	0.695	มาก
สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมภายในที่สวยงามร่มรื่น น่าอยู่	4.19	0.631	มาก
สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ และไม่มีเสียงรบกวนเอื้อต่อการเรียนปฏิบัติในประเภทวิชาคหกรรม	4.16	0.826	มาก
บริเวณสถานที่ภายในสถานศึกษา อาคาร ห้องเรียน มีความสะอาด เรียบร้อย เป็นสัดส่วนถูกสุขลักษณะ	4.16	0.716	มาก
สถานศึกษามีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.12	0.844	มาก
สถานศึกษามีอุปกรณ์การเรียนการสอน และการปฏิบัติอย่างเพียงพอ	4.18	0.711	มาก
อุปกรณ์การเรียนในประเภทวิชาคหกรรม เช่น เต่า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างมือ ตู้เย็น เป็นต้น อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน	4.13	0.848	มาก
รวม	4.17	0.612	มาก

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.612$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน และมีการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.695$) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมภายในที่สวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.631$) และน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.844$)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผล

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผล	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน	4.15	0.775	มาก
มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน และมีการวัดผลที่น่าเชื่อถือ	4.21	0.727	มาก
การวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า	4.29	0.630	มาก
มีระบบการวัดและประเมินผลที่โปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้	4.25	0.728	มาก
มีระบบสารสนเทศเกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผล ที่ผู้ปกครองของนักเรียนสามารถตรวจสอบผลการเรียนของนักเรียนได้	4.29	0.727	มาก
มีการเปิดผลการวัดและประเมินผลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์หลักและป้ายประกาศของสถานศึกษา	4.30	0.676	มาก
มีกระบวนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง เทียบตรง และเชื่อถือได้	4.36	0.662	มาก
รวม	4.26	0.606	มาก

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผล พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26$, $\sigma = 0.606$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกระบวนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง เทียบตรง และเชื่อถือได้ ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.662$) รองลงมาคือ มีการเปิดผลการวัดและประเมินผลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์หลักและป้ายประกาศของสถานศึกษา ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.676$) และน้อยที่สุดคือ วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.775$)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียน (สร้างสรรค์ สำนึกดีต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่าง ๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.22	0.705	มาก
มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และศักยภาพ นักเรียน ในการนำความรู้ และทักษะไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.28	0.711	มาก
มีกิจกรรมการจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด และระดับชาติในประเภทวิชาคหกรรม	4.35	0.728	มาก
มีการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.28	0.641	มาก
สนับสนุนให้นักเรียนในประเภทวิชาคหกรรมจัดแสดงผลงาน แนะนำการศึกษาต่อในประเภทวิชาคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.26	0.664	มาก
มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างต่อเนื่อง	4.26	0.718	มาก
มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุก ๆ ครั้ง	4.36	0.650	มาก
รวม	4.28	0.595	มาก

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.595$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุก ๆ ครั้ง ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.650$) รองลงมาคือ มีกิจกรรมการจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับสถานศึกษาระดับจังหวัด และระดับชาติในประเภทวิชา

คหกรรม ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.728$) และน้อยที่สุดคือ มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี สำนึกดีต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่าง ๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.705$)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
มีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน	4.18	0.627	มาก
มีส่วนช่วยผลิตด้านกำลังคนในการพัฒนาประเทศ	4.22	0.634	มาก
ได้รับการยอมรับในตลาดแรงงานและสถานประกอบการ ต่าง ๆ	4.21	0.599	มาก
มีผู้บริหารที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับในสังคม	4.16	0.702	มาก
มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถที่หลากหลาย	4.27	0.681	มาก
มีบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง	4.31	0.665	มาก
มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาลัย ผ่านทาง Website ที่ชัดเจนและเข้าถึงง่าย	4.18	0.656	มาก
ได้มีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน	4.21	0.740	มาก
รวม	4.21	0.544	มาก

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.544$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.665$) รองลงมาคือ ศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถที่หลากหลาย ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.681$) และน้อยที่สุดคือ มีผู้บริหารที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับในสังคม ($\mu = 4.18$, $\sigma = 0.627$)

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

1) เพศ

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 เพศของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_0 : เพศของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_1 : เพศของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.18 - 4.24

ตารางที่ 4.18 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร

เพศ	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านหลักสูตร							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	17 (15.89)	16 (14.95)	39 (36.45)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	38 (35.51)	24 (22.43)	68 (63.55)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (11.22)	55 (51.40)	40 (37.38)	107 (100.00)	23.457	.135

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.135 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา เสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน

เพศ	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านผู้สอน							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	15 (14.02)	23 (21.50)	39 (36.45)		
หญิง	0 (0.00)	1 (0.93)	1 (0.93)	32 (29.91)	34 (31.78)	68 (63.55)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	2 (1.87)	47 (43.93)	57 (53.27)	107 (100.00)	30.866	.009*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.009$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทั้งนักเรียนชายและหญิง จะให้ความสำคัญต่อด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.20 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน

เพศ	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
	ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	20 (18.69)			
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.74)	40 (37.38)	24 (22.43)	68 (63.55)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	60 (56.07)	41 (38.32)	107 (100.00)	13.138	.359

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.359$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

เพศ	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.74)	17 (15.89)	18 (16.82)	39 (36.45)		
หญิง	0 (0.00)	1 (0.93)	8 (7.48)	38 (35.51)	21 (19.63)	68 (63.55)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	12 (11.22)	55 (51.40)	39 (36.45)	107 (100.00)	23.355	.105

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.105$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล

เพศ	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
	ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	15 (14.02)			
หญิง	1 (0.93)	0 (0.00)	8 (7.48)	35 (32.71)	24 (22.43)	68 (63.55)		
รวม	1 (0.93)	0 (0.00)	10 (9.35)	50 (46.73)	46 (42.99)	107 (100.00)	16.333	.293

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.293 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน

เพศ	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
	ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.74)	12 (11.21)			
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (8.41)	37 (34.58)	22 (20.56)	68 (63.55)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (12.15)	49 (45.79)	45 (42.06)	107 (100.00)	16.905	.153

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.153 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

เพศ	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	16 (14.95)	20 (18.69)	39 (36.45)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	41 (38.32)	21 (19.63)	68 (63.55)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (8.41)	57 (53.27)	41 (38.32)	107 (100.00)	22.680	.091

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.091$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) เกรดเฉลี่ยสะสม

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.25-4.31

ตารางที่ 4.25 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร

เกรดเฉลี่ยสะสม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	
	2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (6.54)	8 (7.48)
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (12.15)	4 (3.74)	17 (15.89)
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (7.48)	23 (21.50)	16 (14.95)	47 (43.93)
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.74)	12 (11.21)	12 (11.21)	28 (26.17)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (11.22)	55 (51.40)	40 (37.38)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 77.053$, P-Value = .011*)

จากตารางที่ 4.25 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.00 ถึง 3.01 - 3.50 จะให้ความสำคัญต่อด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01 - 2.50 และเกรดเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป จะให้ความสำคัญต่อด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.26 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน

เกรดเฉลี่ยสะสม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านผู้สอน					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
2.01 - 2.50	0 (0.00)	1 (0.93)	0 (0.00)	4 (3.74)	10 (9.35)	15 (14.01)
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (8.41)	8 (7.48)	17 (15.89)
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	21 (19.63)	25 (23.36)	47 (43.93)
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	13 (12.15)	14 (13.08)	28 (26.17)
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	2 (1.87)	47 (43.93)	57 (53.27)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 62.368$, P-Value = .044*)

จากตารางที่ 4.26 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.044 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01 - 2.50, 3.01 - 3.50 และ 3.51 ขึ้นไป จะให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51 - 3.00 จะให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.27 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน

เกรดเฉลี่ยสะสม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	4 (3.74)	9 (8.41)	15 (14.01)
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	15 (14.02)	2 (1.87)	17 (15.89)
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	26 (24.30)	19 (17.76)	47 (43.93)
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	15 (14.02)	11 (10.28)	28 (26.17)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	60 (56.07)	41 (38.32)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 54.346$, P-Value = .025*)

จากตารางที่ 4.27 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.025$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51 - 3.00, 3.01 - 3.50 และ 3.51 ขึ้นไป จะให้ความสำคัญต่อด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01 - 2.50 จะให้ความสำคัญต่อด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.28 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

เกรดเฉลี่ยสะสม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	
	2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	7 (6.54)	
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	14 (13.08)	2 (1.87)	17 (15.89)
3.01 - 3.50	0 (0.00)	1 (0.93)	8 (7.48)	18 (16.82)	20 (18.69)	47 (43.93)
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	16 (14.95)	11 (10.28)	28 (26.17)
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	12 (11.22)	55 (51.40)	39 (36.45)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 67.044$, P-Value = .036*)

จากตารางที่ 4.28 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.036 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01 - 2.50, 2.51 - 3.00 และ 3.51 ขึ้นไป จะให้ความสำคัญต่อด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 - 3.50 จะให้ความสำคัญต่อด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.29 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล

เกรดเฉลี่ยสะสม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	7 (6.54)	7 (6.54)	15 (14.01)
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	11 (10.28)	5 (4.67)	17 (15.89)
3.01 - 3.50	1 (0.93)	0 (0.00)	3 (2.80)	23 (21.50)	20 (18.69)	47 (43.93)
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (4.67)	9 (8.41)	14 (13.08)	28 (26.17)
รวม	1 (0.93)	0 (0.00)	10 (9.35)	50 (46.73)	46 (42.99)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 46.388$, P-Value = .296)

จากตารางที่ 4.29 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.296 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน

เกรดเฉลี่ยสะสม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	6 (5.61)	7 (6.54)	15 (14.01)
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	10 (9.35)	5 (4.67)	17 (15.89)
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	20 (18.69)	24 (22.43)	47 (43.93)
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	13 (12.15)	9 (8.41)	28 (26.17)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (12.15)	49 (45.79)	45 (42.06)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 45.694$, P-Value = .129)

จากตารางที่ 4.30 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.129 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

เกรดเฉลี่ยสะสม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	7 (6.54)	7 (6.54)	15 (14.01)
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	8 (7.48)	7 (6.54)	17 (15.89)
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	27 (25.23)	18 (16.82)	47 (43.93)
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.74)	15 (14.02)	9 (8.41)	28 (26.17)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (8.41)	57 (53.27)	41 (38.32)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 58.964.106$, P-Value = .079)

จากตารางที่ 4.31 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.079 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) วุฒิกการศึกษาเดิม

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 วุฒิกการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_0 : วุฒิกการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_1 : วุฒิกการศึกษาเดิมของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

สำหรับสถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.32-4.38

ตารางที่ 4.32 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร

วุฒิการศึกษาเดิม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (6.54)	42 (39.25)	29 (27.10)	78 (72.90)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	4 (3.74)	5 (4.67)	12 (11.21)
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	9 (8.41)	6 (5.61)	17 (15.89)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (11.22)	55 (51.40)	40 (37.38)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 61.561$, P-Value = .003*)

จากตารางที่ 4.32 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.003 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า วุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) และวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6) จะให้ความสำคัญต่อด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง) จะให้ความสำคัญต่อด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.33 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน

วุฒิการศึกษาเดิม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านผู้สอน					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)	0 (0.00)	1 (0.93)	0 (0.00)	35 (32.71)	42 (39.25)	78 (72.90)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (6.54)	5 (4.67)	12 (11.21)
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	5 (4.67)	10 (9.35)	17 (15.89)
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	2 (1.87)	47 (43.93)	57 (53.27)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 45.697$, P-Value = .033*)

จากตารางที่ 4.33 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.033 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) และวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6) จะให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง) จะให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.34 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน

วุฒิการศึกษาเดิม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.74)	47 (43.93)	27 (25.23)	78 (72.90)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (6.54)	5 (4.67)	12 (11.21)
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	6 (5.61)	9 (8.41)	17 (15.89)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	60 (56.07)	41 (38.32)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 46.196$, P-Value = .004*)

จากตารางที่ 4.34 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า $P = 0.004$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า วุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีวุฒิศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง) จะให้ความสำคัญต่อด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนที่มีวุฒิศึกษาระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6) จะให้ความสำคัญต่อด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.35 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

วุฒิการศึกษาเดิม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	
	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (10.28)	37 (34.58)	30 (28.04)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (7.48)	4 (3.74)	12 (11.21)
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)	0 (0.00)	1 (0.00)	1 (0.93)	10 (9.35)	5 (4.67)	17 (15.89)
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	12 (11.22)	55 (51.40)	39 (36.45)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 38.354$, P-Value = .203)

จากตารางที่ 4.35 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.203 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า วุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล

วุฒิการศึกษาเดิม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (4.67)	37 (34.58)	36 (33.64)	78 (72.90)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	6 (5.61)	3 (2.80)	12 (11.21)
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)	1 (0.93)	0 (0.00)	2 (1.87)	7 (6.54)	7 (6.54)	17 (15.89)
รวม	1 (0.93)	0 (0.00)	10 (9.35)	50 (46.73)	46 (42.99)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 49.861$, P-Value = .007*)

จากตารางที่ 4.36 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.007 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า วุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง) จะให้ความสำคัญต่อด้านการวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6) จะให้ความสำคัญต่อด้านการวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.37 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน

วุฒิการศึกษาเดิม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	
	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (6.54)	41 (38.32)	30 (28.04)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	5 (4.67)	4 (3.74)	12 (11.21)
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	3 (2.80)	11 (10.28)	17 (15.89)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (12.15)	49 (45.79)	45 (42.06)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 30.800$, P-Value = .160)

จากตารางที่ 4.37 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.160 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า วุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

วุฒิการศึกษาเดิม	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	
	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	46 (42.99)	30 (28.04)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.74)	3 (2.80)	5 (4.67)	12 (11.21)
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	8 (7.48)	6 (5.61)	17 (15.89)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (8.41)	57 (53.27)	41 (38.32)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 52.613$, P-Value = .007*)

จากตารางที่ 4.38 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.007 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า วุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) และระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6) จะให้ความสำคัญต่อด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง) จะให้ความสำคัญต่อด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาอยู่ในระดับมากที่สุด

4) ระดับการศึกษาในปัจจุบัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_0 : ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_1 : ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สำหรับสถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.39-4.45

ตารางที่ 4.39 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านหลักสูตร					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	จำนวน
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	18 (16.82)	18 (16.82)	38 (35.51)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (9.35)	37 (34.58)	22 (20.56)	69 (64.49)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (11.22)	55 (51.40)	40 (37.38)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 17.031$, P-Value = .452)

จากตารางที่ 4.39 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.452 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านผู้สอน					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (13.08)	24 (22.43)	38 (35.51)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)	0 (0.00)	1 (0.93)	2 (1.87)	33 (30.84)	33 (30.84)	69 (64.49)
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	2 (1.87)	47 (43.93)	57 (53.27)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 13.757$, P-Value = .544)

จากตารางที่ 4.40 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.544 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	20 (18.69)	18 (16.82)	38 (35.51)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	40 (37.38)	23 (21.50)	69 (64.49)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	60 (56.07)	41 (38.32)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 14.479$, P-Value = .271)

จากตารางที่ 4.41 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.271 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (4.67)	17 (15.89)	16 (14.95)	38 (35.51)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)	0 (0.00)	1 (0.93)	7 (6.54)	38 (35.51)	23 (21.50)	69 (64.49)
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	12 (11.22)	55 (51.40)	39 (36.45)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 18.505$, P-Value = .295)

จากตารางที่ 4.42 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.295 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.43 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	18 (16.82)	19 (17.76)	38 (35.51)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)	1 (0.93)	0 (0.00)	9 (8.41)	32 (29.91)	27 (25.23)	69 (64.49)
รวม	1 (0.93)	0 (0.00)	10 (9.35)	50 (46.73)	46 (42.99)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 11.753$, P-Value = .626)

จากตารางที่ 4.43 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.626 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.44 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	17 (15.89)	19 (17.76)	38 (35.51)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (10.28)	32 (29.91)	26 (24.30)	69 (64.49)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (12.15)	49 (45.79)	45 (42.06)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 14.595$, P-Value = .264)

จากตารางที่ 4.44 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.264 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.45 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	จำนวน
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	17 (15.89)	20 (18.69)	38 (35.51)
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (7.48)	40 (37.38)	21 (19.63)	69 (64.49)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (8.41)	57 (53.27)	41 (38.32)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 26.678$, P-Value = .031*)

จากตารางที่ 4.45 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.031 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1) จะให้ความสำคัญต่อด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาอยู่ในระดับมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) จะให้ความสำคัญต่อด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาอยู่ในระดับมาก

5) สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_0 : สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

H_1 : สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

สำหรับสถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.46-4.52

ตารางที่ 4.46 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อำนวยตามด้านหลักสูตร

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (9.35)	43 (40.19)	31 (28.97)	84 (78.50)
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	6 (5.61)	5 (4.67)	12 (11.22)
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	6 (5.61)	4 (3.74)	11 (10.28)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (11.22)	55 (51.40)	40 (37.38)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 51.868$, P-Value = .026*)

จากตารางที่ 4.46 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อำนวยตามด้านหลักสูตร ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.026 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อำนวยตามด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในทุกสาขาวิชา จะให้ความสำคัญต่อด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.47 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านผู้สอน					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.87)	37 (34.58)	45 (42.06)	84 (78.50)
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.74)	8 (7.48)	12 (11.22)
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	0 (0.00)	1 (0.93)	0 (0.00)	6 (5.61)	4 (3.74)	11 (10.28)
รวม	0 (0.00)	1 (0.93)	2 (1.87)	47 (43.93)	57 (53.27)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 39.321$, P-Value = .119)

จากตารางที่ 4.47 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.119 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.48 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (4.67)	49 (45.79)	30 (28.04)	84 (78.50)
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (4.67)	7 (6.54)	12 (11.22)
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	6 (5.61)	4 (3.74)	11 (10.28)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (5.61)	60 (56.07)	41 (38.32)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 25.794$, P-Value = .364)

จากตารางที่ 4.48 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.364 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสื่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.49 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	0	1	11	42	30	84
	(0.00)	(0.93)	(10.28)	(39.25)	(28.04)	(78.50)
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	0	0	0	5	7	12
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(4.67)	(6.54)	(11.22)
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	0	0	1	8	2	11
	(0.00)	(0.00)	(0.93)	(7.48)	(1.87)	(10.28)
รวม	0	1	12	55	39	107
	(0.00)	(0.93)	(11.22)	(51.40)	(36.45)	(100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 29.272$, P-Value = .605)

จากตารางที่ 4.49 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.605 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.50 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล					
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	1 (0.93)	0 (0.00)	6 (5.61)	40 (37.38)	37 (34.58)	84 (78.50)
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	5 (4.67)	6 (5.61)	12 (11.22)
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	5 (4.67)	3 (2.80)	11 (10.28)
รวม	1 (0.93)	0 (0.00)	10 (9.35)	50 (46.73)	46 (42.99)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 37.573$, P-Value = .107)

จากตารางที่ 4.50 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.107 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านการวัดและการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.51 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน					รวม จำนวน (ร้อยละ)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (8.41)	42 (39.25)	33 (30.84)	84 (78.50)
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)	4 (3.74)	7 (6.54)	12 (11.22)
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.80)	3 (2.80)	5 (4.67)	11 (10.28)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (12.15)	49 (45.79)	45 (42.06)	107 (100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 24.304$, P-Value = .444)

จากตารางที่ 4.51 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.444 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.52 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					รวม
	จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา					
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	0	0	6	47	31	84
	(0.00)	(0.00)	(5.61)	(43.93)	(28.97)	(78.50)
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	0	0	1	4	7	12
	(0.00)	(0.00)	(0.93)	(3.74)	(6.54)	(11.22)
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร	0	0	2	6	3	11
	(0.00)	(0.00)	(1.87)	(5.61)	(2.80)	(10.28)
รวม	0	0	9	57	41	107
	(0.00)	(0.00)	(8.41)	(53.27)	(38.32)	(100.00)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 26.112$, P-Value = .669)

จากตารางที่ 4.52 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.669 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.2 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่มีปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

1) อาชีพของผู้ปกครอง

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

H_0 : นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.575	2	.788	2.752	.068
	ภายในกลุ่ม	29.766	104	.286		
	รวม	31.342	106			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.035	2	.017	.068	.935
	ภายในกลุ่ม	26.850	104	.258		
	รวม	26.885	106			
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.280	2	.140	.553	.577
	ภายในกลุ่ม	26.310	104	.253		
	รวม	26.590	106			
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.366	2	.683	1.847	.163
	ภายในกลุ่ม	38.460	104	.370		
	รวม	39.826	106			
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.521	2	1.260	3.592	.031*
	ภายในกลุ่ม	36.491	104	.351		
	รวม	39.012	106			

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.995	2	.497	1.412	.248
	ภายในกลุ่ม	36.637	104	.352		
	รวม	37.632	106			
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเสาวภา	ระหว่างกลุ่ม	.635	2	.318	1.071	.346
	ภายในกลุ่ม	30.836	104	.297		
	รวม	31.472	106			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.749	2	.375	1.599	.207
	ภายในกลุ่ม	24.363	104	.234		
	รวม	25.112	106			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.53 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการวัดและการประเมินผล นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเพื่อให้ทราบว่านักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผลแตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผล โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย	รับจ้าง
		3.92	4.30	4.35
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.92	-	.38 (.094)	.43 (.034*)
ค้าขาย	4.30		-	.05 (.908)
รับจ้าง	4.35			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.54 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผล จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง ให้ความสำคัญต่อการวัดและการประเมินผล มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ความสำคัญด้านราคาน้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีหน้าร้านตั้งอยู่ในตลาดประจำอำเภอและจังหวัด

2) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 นักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

H_0 : นักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.512	5	.302	1.024	.408
	ภายในกลุ่ม	29.829	101	.295		
	รวม	31.342	106			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.085	5	.217	.850	.518
	ภายในกลุ่ม	25.799	101	.255		
	รวม	26.885	106			
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	1.005	5	.201	.793	.557
	ภายในกลุ่ม	25.585	101	.253		
	รวม	26.590	106			
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3.115	5	.623	1.714	.138
	ภายในกลุ่ม	36.711	101	.363		
	รวม	39.826	106			
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.546	5	.309	.834	.529
	ภายในกลุ่ม	37.466	101	.371		
	รวม	39.012	106			
ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.360	5	.272	.757	.583
	ภายในกลุ่ม	36.272	101	.359		
	รวม	37.632	106			

ตารางที่ 4.55 (ต่อ)

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเสาวภา	ระหว่างกลุ่ม	.180	5	.036	.116	.989
	ภายในกลุ่ม	31.291	101	.310		
	รวม	31.472	106			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.592	5	.118	.488	.784
	ภายในกลุ่ม	24.519	101	.243		
	รวม	25.112	106			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.55 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 นักเรียนที่มีรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

H_0 : นักเรียนที่มีรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนที่มีรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ่

(Scheffe's Method) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.336	4	.334	1.135	.344
	ภายในกลุ่ม	30.006	102	.294		
	รวม	31.342	106			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.596	4	.149	.578	.679
	ภายในกลุ่ม	26.289	102	.258		
	รวม	26.885	106			
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.476	4	.119	.465	.761
	ภายในกลุ่ม	26.114	102	.256		
	รวม	26.590	106			
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.363	4	.591	1.609	.178
	ภายในกลุ่ม	37.463	102	.367		
	รวม	39.826	106			
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.675	4	.169	.449	.773
	ภายในกลุ่ม	38.337	102	.376		
	รวม	39.012	106			
ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.594	4	.399	1.128	.347
	ภายในกลุ่ม	36.037	102	.353		
	รวม	37.632	106			
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเสาวภา	ระหว่างกลุ่ม	2.646	4	.662	2.341	.060
	ภายในกลุ่ม	28.826	102	.283		
	รวม	31.472	106			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.668	4	.167	.697	.596
	ภายในกลุ่ม	24.443	102	.240		
	รวม	25.112	106			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.56 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามรายได้

รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 นักเรียนที่มีผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

H_0 : นักเรียนที่มีผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนที่มีผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe's Method) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.376	2	.188	.631	.534
	ภายในกลุ่ม	30.966	104	.298		
	รวม	31.342	106			
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.394	2	.697	2.844	.063
	ภายในกลุ่ม	25.491	104	.245		
	รวม	26.885	106			
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	1.300	2	.650	2.673	.074
	ภายในกลุ่ม	25.290	104	.243		
	รวม	26.590	106			
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.710	2	.855	2.333	.102
	ภายในกลุ่ม	38.116	104	.366		
	รวม	39.826	106			
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.364	2	.682	1.884	.157
	ภายในกลุ่ม	37.649	104	.362		
	รวม	39.012	106			
ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.183	2	.591	1.687	.190
	ภายในกลุ่ม	36.449	104	.350		
	รวม	37.632	106			
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเสาวภา	ระหว่างกลุ่ม	.144	2	.072	.239	.788
	ภายในกลุ่ม	31.328	104	.301		
	รวม	31.472	106			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.830	2	.415	1.776	.174
	ภายในกลุ่ม	24.282	104	.233		
	รวม	25.112	106			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.57 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อ

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ซึ่งได้นำผลการศึกษามาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.5.1.1 เพศ พบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ เกี่ยวข้องกับการประกอบอาหาร งานประดิษฐ์ งานฝีมือ ซึ่งต้องใช้ความละเอียด และใช้ทักษะสูงในการเรียน ส่งผลให้หลักสูตรได้รับความนิยมในกลุ่มผู้หญิงมากกว่ากลุ่มผู้ชาย สอดคล้องกับธนวรรณ (2561) และธนะชัย (2561) พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในขณะที่ฉัตรเพชร (2561) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

4.5.1.2 เกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01 - 3.50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสาขาวิชาคหกรรม เป็นสาขาที่เน้นทักษะฝีมือมากกว่าการคำนวณ ส่งผลให้นักเรียนมีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับฉัตรเพชร (2561) พบว่า นักเรียนมีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01-3.50 (อิทธิพล, 2561) ในขณะที่จารุวรรณ (2561) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

4.5.1.3 วุฒิการศึกษาเดิม พบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ส่วนใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาเดิมเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) ทั้งนี้อาจเนื่องจากหลักสูตรคหกรรมเน้นการฝึกปฏิบัติที่ต้องงานฝีมือ ดังนั้นผู้ที่มาเรียนจึงต้องมีทักษะพื้นฐานที่มาจากสายวิชาชีพ จึงส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีคุณวุฒิมัธยมศึกษาด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับประดิษฐ์ (2561) พบว่า นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปริญานุช (2561) ที่พบว่า การเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาอุดรธานี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่นเดียวกัน

4.5.1.4 ระดับการศึกษาในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) จึงทำให้สัดส่วน

ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1) นั้นเอง ดังที่งานวิจัยของฉัตรเพชร (2561) พบว่า นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 (จารุวรรณ, 2561)

4.5.1.5 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา พบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในสาขาวิชาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จึงทำให้สัดส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ สอดคล้องกับอิทธิพล (2561) พบว่า นักเรียนกำลังเรียนในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รองลงมาเป็นสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาการบัญชี ตามลำดับ (จารุวรรณ, 2561)

4.5.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.5.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 49.53 ประกอบอาชีพรับจ้าง ได้แก่ พนักงานบริษัท ห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ตั้งอยู่ในเมืองหลวงที่เป็นแหล่งศูนย์รวมของธุรกิจต่าง ๆ มากมาย จึงส่งผลให้ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท ห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับฉัตรเพชร (2561) พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ ในขณะที่งานวิจัยของพรทิพย์ (2564) พบว่า นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจังหวัดพิษณุโลกเป็นเมืองท่องเที่ยว และเป็นจังหวัดที่มีการทำการเกษตร ดังนั้นผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่จึงมีอาชีพรับจ้างทั่วไปที่เกี่ยวกับการใช้แรงงาน เช่น รับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตการเกษตร รับจ้างขับรถ รับจ้างขายของฝาก เป็นต้น

4.5.2.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 28.98 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าปัญหาความยากจนที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่ส่งสมมานาน เป็นภาวะความขาดแคลนไม่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ขาดโอกาสที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตในหลาย ๆ ด้าน จึงทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนมีการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น สอดคล้องกับรณชัย (2561) พบว่า ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจเป็นเพราะในอดีตที่ผ่านมา อาชีพของคนต่างจังหวัดส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกร ซึ่งมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยากจน จึงไม่สามารถส่งบุตรหลานให้เรียนสูงๆ ได้ หรือส่งให้ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็ถือว่าสูงมากพอแล้ว (พรทิพย์, 2564)

4.5.2.3 รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า มีรายได้ประมาณ 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.04 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับเงินเดือน ซึ่งการที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่งผลให้ได้รับเงินเดือนหรือมีรายได้จากการทำนายน้อยกลุ่มผู้ปกครองที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของธนวรรณ (2561) พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ 10,001 - 15,000 บาท, 15,001-30,000 บาท (รณชัย, 2561) และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท ตามลำดับ (ฉัตรเพชร, 2561)

4.5.2.4 ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน พบว่า นักเรียนตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 57.94 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าผู้เรียนในยุคไทยแลนด์ 4.0 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกและทำกิจกรรมด้วยตนเองตามความชอบ และความถนัด ต้องการความรู้ไปประกอบเป็นอาชีพหลัก หรือประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ สามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้ รวมถึงต้องการความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปช่วยพัฒนาสังคมและจบสายอาชีพแล้วสามารถรับช่วงประกอบอาชีพต่อบิตามารดาได้ สอดคล้องกับพรทิพย์ (2564) พบว่า นักเรียนตัดสินใจที่จะเลือกเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญมากในการเลือกเรียน คือ ครูแนะแนว เพื่อนสนิท (ชูเกียรติ, 2561) บิตามารดาหรือผู้ปกครอง (ชัตติยะ, 2562) และครูที่ปรึกษา (ณัฐสุดา, 2561)

4.5.3 การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชา คหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.5.3.1 ด้านหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ตลอดจนมีให้เลือกเรียนหลากหลาย สาขา ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน สอดคล้องกับ จารุวรรณ (2561) พบว่า นักเรียนมีความพึงใจต่อด้านเนื้อหาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เนื่องจากหลักสูตรเป็นที่ยอมรับ มีความทันสมัย สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ ตลอดจนหลักสูตร มีการเปิดรับผู้จบระดับ ปวช. มีหลักสูตรที่สามารถต่อเนื่องในระดับปริญญาตรี (วิเชียร, 2561)

4.5.3.2 ด้านผู้สอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากว่า ผู้สอนมีกระบวนการสอน ส่งเสริม และพัฒนาทักษะความคิดให้แก่ นักเรียน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่น่าเคารพ มีการติดตามความรู้ใหม่ ๆ และนำมา เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน รวมทั้งผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และวิชาชีพทางคหกรรม ศาสตร์เป็นอย่างดี ซึ่งการที่ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญโดยตรง รักและเอาใจใส่ต่อศิษย์ ลักษณะ เช่นนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น (วิเชียร, 2561) รวมทั้งการที่นักเรียน ได้รับข้อมูลจากรุ่นพี่เกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนว่า มีความเชี่ยวชาญด้านคหกรรม มีความเมตตา ต่อนักเรียนสูง ฯลฯ เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนในหลักสูตรนี้ (พรทิพย์, 2564)

4.5.3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งมีสื่อเพียงพอ กับความต้องการของนักศึกษาในสาขาวิชา มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีห้องเรียน (เมธาวี, 2561) อุปกรณ์การเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ ทันสมัย (สายมาน, 2561) รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ของครูผู้สอน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความพึงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก (อาระยา, 2564)

4.5.3.4 ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน และมีการคมนาคมสะดวก ต่อการเดินทางของนักศึกษา มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในที่สวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ (2561) พบว่า นักเรียนมีความพึงใจต่อด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนอยู่ในระดับมาก เพราะการมี

สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย เช่น ร้านค้า ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต สถานที่ ออกกำลังกาย และอื่น ๆ ไว้คอยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา (สายมาน, 2561) ซึ่งการมีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ดี จะมีผลต่อการเลือกเรียนได้ (ฉัตรเพชร, 2561)

4.5.3.5 ด้านการวัดและการประเมินผล พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยมีกระบวนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง เพียงตรง และเชื่อถือได้ มีการเปิดผลการวัดและประเมินผลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์หลักและป้ายประกาศของสถานศึกษา รวมทั้งวิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับจากรูรณ (2561) พบว่า นักเรียนมีความพึงใจต่อด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งหากมีความโปร่งใสในด้านระบบประเมินผลการเรียน ซึ่งจะสามารถเห็นได้จากการบอกต่อจากรุ่นพี่รุ่นน้องให้เข้ามาเรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้เป็นจำนวนมาก (พรทิพย์, 2564)

4.5.3.6 ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุก ๆ ครั้ง มีกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับสถานศึกษาระดับจังหวัด และระดับชาติในประเภทวิชาคหกรรม มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี สำนักดีต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่าง ๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม จารูรณ (2561) พบว่า นักเรียนมีความพึงใจต่อด้านการจัดบริการของวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าวิทยาลัยมีชื่อเสียงทางด้านคหกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกฝีมือ และเข้าร่วมประกวดในกิจกรรมต่างๆ มากมาย นำมาซึ่งชื่อเสียงต่อวิทยาลัยและนักเรียนเอง จึงทำให้นักเรียนหลาย ๆ คน มีความต้องการที่จะเข้ามาศึกษาที่นี่ เพื่อจะได้ฝึกทักษะฝีมือให้เกิดความเชี่ยวชาญ และสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ (พรทิพย์, 2564)

4.5.3.7 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก เนื่องจากวิทยาลัยมีบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถที่หลากหลาย และมีผู้บริหารที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับในสังคม สอดคล้องกับเมธาวิ (2561) พบว่า ปัจจัยที่นักเรียนให้ความสำคัญในการเลือกศึกษาต่อ ได้แก่ มีชาวประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของสังคม และกฎระเบียบข้อบังคับและแต่งกายที่เข้มงวด ตามลำดับ อีกทั้งมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ปรากฏแก่สังคม ซึ่งลักษณะของหลักสูตรเช่นนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น (วิเชียร, 2561)

4.5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.5.4.1 เพศ พบว่า เพศของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน นอกนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของประดิษฐ์ (2561) พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ

สายอาชีพ ในขณะที่สายमान (2561) พบว่า เพศของนักเรียน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากว่า การเรียนหลักสูตรดังกล่าวนี้เป็นหลักสูตรที่จบการศึกษาแล้ว สามารถมีงานรองรับ และสามารถ ศึกษาต่อได้หลายสถาบัน ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ

4.5.4.2 เกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับจรรุวรรณ (2561) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ปริยานุช (2561) ยังพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 มีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพสูงกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 และ 2.51-3.00 อาจอธิบายได้ว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ย่อมมีแรงจูงใจสูงกว่า เช่น ต้องการการศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้า ต้องการความรู้ ความสามารถ เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ นำความรู้ไปประกอบเป็นอาชีพ หลักหรือประกอบอาชีพส่วนตัว ที่เป็นอิสระสามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้ รวมถึงต้องการความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปช่วยพัฒนาสังคม และจบสายอาชีพแล้วสามารถรับช่วงประกอบอาชีพต่อจากบิดา มารดาได้

4.5.4.3 วุฒิการศึกษาเดิม พบว่า วุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรคหกรรมเน้น การฝึกปฏิบัติที่ต้องงานฝีมือ ดังนั้นผู้ที่มาเรียนจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานในสายวิชาชีพ จึงส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีคุณวุฒิวิชาชีพด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับประดิษฐ์ (2561) พบว่า นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และยังไม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของปริยานุช (2561) ที่พบว่า การเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาอุดรธานี สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เช่นเดียวกัน แต่ไม่สอดคล้องกับจรรุวรรณ (2561) พบว่า วุฒิการศึกษาของนักเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.4.4 ระดับการศึกษาในปัจจุบัน พบว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับพรทิพย์ (2564) พบว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวช. 3 ซึ่งอยู่ในช่วงปีสุดท้ายของระดับ ปวช. ซึ่งทางวิทยาลัย กำหนดให้นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรม หรือเข้าร่วมแข่งขันเพื่อประกวดผลงานในระดับชาติหรือ ระดับประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้มีเวทีแสดงผลงาน ได้แสดงความสามารถให้เป็นที่ประจักษ์แก่ ทุกคน ดังนั้นด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน จึงขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจากรวรรณ (2561) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

4.5.4.5 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา พบว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพา (2561) พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับฉัตรเพชร (2561) นักเรียนที่มีสาขาวิชา แตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกเรียนแตกต่างกัน

4.5.5 เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

4.5.5.1 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับพรทิพย์ (2564) พบว่า นักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลกมีชื่อเสียงทางด้าน คหกรรมศาสตร์ ที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะฝีมือขั้นสูง สามารถนำความรู้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ดังนั้นไม่ว่าอาชีพของผู้ปกครองจะแตกต่างกันเพียงใด ต่างก็มุ่งหวังที่จะให้บุตรหลานเรียนต่อที่วิทยาลัยแห่งนี้เหมือนๆ กัน ในขณะที่งานวิจัยของพิชญาดา (2564) อาชีพของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชน จังหวัดศรีสะเกษ

4.5.5.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับพรทิพย์ (2564) พบว่า นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก จัดเป็นวิทยาลัย เก่าแก่ที่ขึ้นชื่อด้านคหกรรมมาอย่างยาวนาน ดังนั้น ไม่ว่าผู้ปกครองของนักเรียนจะมีการศึกษา ระดับประถม ระดับมัธยม ปวช. ปวส. ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีก็ตาม ต่างก็มีความต้องการ ให้บุตรหลานเลือกเรียนต่อที่วิทยาลัยแห่งนี้เหมือน ๆ กัน ในขณะที่งานวิจัยของรณชัย (2561) พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษา ของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.5.3 รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญาดา (2564) พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับฉัตรเพชร (2561) รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองของนักเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในขณะที่ธนวรรณ (2561) พบว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.5.4 มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ (2564) พบว่า นักเรียนที่มีผู้มีบทบาทในการเลือกเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก มีชื่อเสียงอันดับต้นๆของจังหวัด มีผลงาน หรือมีกิจกรรมเด่นๆ มากมาย จึงทำให้สถาบันแห่งนี้เป็นที่รู้จักไปอย่างกว้างขวาง ดังนั้นไม่ว่าคนที่แนะนำให้ศึกษาต่อจะเป็นพ่อ แม่ รุ่นพี่ ครูแนะแนว เพื่อน หรือแม้แต่ตัวนักเรียนเอง ต่างก็มีความต้องการให้เลือกเรียนต่อที่วิทยาลัยแห่งนี้เหมือนกัน และยังสอดคล้องกับชูเกียรติ (2561) กล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน คือ ความถนัดของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ความก้าวหน้าในอาชีพ (ชัตติยะ, 2562)

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 2) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 3) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา และ 5) เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 107 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา, 2565) โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเนื้อหา (Content) ของงานวิจัย โดยงานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ลักษณะของเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 3 การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ข้อมูลจากวารสารต่าง ๆ ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ หนังสือวิชาการ บทความต่าง ๆ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจัดส่งลิงค์ Google form ไปยังกลุ่มตัวอย่าง และชี้แจงให้เข้าใจวัตถุประสงค์ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้ครบทั้ง 107 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การทดสอบค่าไคสแควร์ และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

5.1 สรุปผล

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 63.55 เป็นเพศหญิง ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 43.93 โดยนักเรียนมีวุฒิมัธยมศึกษาเดิมเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) คิดเป็นร้อยละ 72.90 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) คิดเป็นร้อยละ 64.49 ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 78.50

5.1.2 ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 49.53 ประกอบอาชีพรับจ้าง (พนักงานบริษัท / ห้างร้าน / โรงงานอุตสาหกรรม/ฟาร์มต่าง ๆ) ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 28.98 โดยมีรายได้ประมาณ 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.04 ซึ่งตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 57.94

5.1.3 ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.486$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบดังนี้

5.1.3.1 ด้านหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.543$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.696$) รองลงมาคือ มีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลายสาขา ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.680$) และน้อยที่สุดคือ หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.705$)

5.1.3.2 ด้านผู้สอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.503$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีจำนวน 2 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กัน คือ ผู้สอนมีกระบวนการสอน ส่งเสริม และพัฒนาทักษะความคิดให้แก่ นักเรียน ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.635$) และผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่น่าเคารพ ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.539$) รองลงมาคือ ผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ ๆ และนำมา

เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.663$) และน้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และวิชาชีพทางคหกรรมศาสตร์เป็นอย่างดี ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.643$)

5.1.3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.500$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.639$) รองลงมาคือ สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาในสาขาวิชา ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.637$) และน้อยที่สุดคือ สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ($\mu = 4.16$, $\sigma = 0.632$)

5.1.3.4 ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.612$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน และมีการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.695$) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมภายในที่สวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.631$) และน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.844$)

5.1.3.5 ด้านการวัดและการประเมินผล พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26$, $\sigma = 0.606$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกระบวนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง เทียบตรง และเชื่อถือได้ ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.662$) รองลงมาคือ มีการเปิดผลการวัดและประเมินผลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์หลักและป้ายประกาศของสถานศึกษา ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.676$) และน้อยที่สุดคือ วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.775$)

5.1.3.6 ด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.595$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุก ๆ ครั้ง ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.650$) รองลงมาคือ มีกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับสถานศึกษาระดับจังหวัด และระดับชาติในประเภทวิชาคหกรรม ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.728$) และน้อยที่สุดคือ มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี สำนักดีต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่าง ๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.705$)

5.1.3.7 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.544$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.665$) รองลงมาคือ ศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถที่หลากหลาย ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.681$) และน้อยที่สุดคือ มีผู้บริหารที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับในสังคม ($\mu = 4.18$, $\sigma = 0.627$)

5.1.4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการวิจัยพบดังนี้

5.1.4.1 เพศ พบว่า เพศของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านผู้สอน นอกนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4.2 เกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก นอกนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4.3 วุฒิการศึกษาเดิม พบว่า วุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา นอกนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4.4 ระดับการศึกษาในปัจจุบัน พบว่า ระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา นอกนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4.5 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา พบว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านหลักสูตร นอกนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5 เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ผลการวิจัยพบดังนี้

5.1.5.1 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านการวัดและการประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5.3 รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีรายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครองแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5.4 ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

5.2.1.1 การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 3.01 - 3.50 โดยสำเร็จการศึกษามาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) ดังนั้น วิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรคหกรรมให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น หรืออาจมีการแนะนำให้นักเรียนที่สนใจสมัครเรียนหลักสูตรนี้ โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิงที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาคหกรรม เนื่องจากตัวนักเรียนเองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมากที่สุด

5.2.1.2 การวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง เช่น พนักงานบริษัท ห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มต่าง ๆ ที่มีรายได้ประมาณ 10,001 - 15,000 บาท ดังนั้น วิทยาลัยควรทบทวนเกี่ยวกับอัตราค่าลงทะเบียนเรียน ค่าหน่วยกิต ค่าใช้จ่ายในการเรียนให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมต่อนักเรียน และให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อตอบสนองต่อบุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนปานกลาง เนื่องจากค่าใช้จ่ายส่งผลต่อการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาต่อได้

5.2.1.3 การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมมากที่สุด ดังนั้น วิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับปัจจัยครูผู้สอนเป็นอันดับต้น ๆ เนื่องจากครูผู้สอนที่มีชื่อเสียง มีความรู้ ความชำนาญและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่สอน เป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา รวมทั้งมีเทคนิคและวิธีการสอนที่เข้าใจง่าย จะส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรเสนอหัวข้อวิจัยเรื่อง การเลือกเรียนหลักสูตรทางด้านอาหารและโภชนาการ ในหน่วยงานสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในระดับปริญญาโททั่วประเทศ

5.2.2.2 ควรเสนอหัวข้อวิจัยเรื่อง การเลือกเรียนหลักสูตรด้านเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ในหน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ระดับปริญญาตรีทั่วประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ คำใจ และ Lingyun Yang. 2561. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีนในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.” วารสาร มจร นครน่านปริทรรศน์. 1, 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม) : 73 - 89.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2562. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 289. หน้า 1 - 19.
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. 2563. New Normal คืออะไร? เมื่อโควิด-19 ผลักเรารู้ชีวิต ปกติวิถีใหม่. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.bangkokbiznews.com/lifestyle/>, 22 กุมภาพันธ์ 2565.
- กฤษฎา อัสฤกษ์. ม.ป.ป. หลักสูตรและการสอน. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.kritsada141242.blogspot.com/>, 10 พฤษภาคม 2564.
- ไกรสิงห์ สุดสงวน. 2561. “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร.” สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 10, 1 (เดือนมกราคม - เมษายน) : 201 - 207.
- ชัตติยะ นุตวัตร. 2562. “กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทิมา รอดคง. 2561. “ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จารุวรรณ เทวกุล. 2561. “ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา.” การค้นคว้าอิสระหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรเพชร ชมใจ. 2561. “ปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ).” วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ชนะจิต คำแพง. 2561. “การศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสถานศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ชูเกียรติ วรณสอน. 2561. “การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่แตง อเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัชชา สุวรรณวงศ์. 2561. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ณัฐชยา ฐานิสสร, นรา บุรณรัช, วรณีย์ ลิ้มอักษร, อุษา เหมตะศิลป์, ดวงจันทร์ เดชรักษา และ ศุภวดี บุญดวงศ์. 2563. สภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- ณัฐสุดา พิพฒ์ไกร. 2561. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภท วิชาคหกรรม ของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือลาดกระบัง.
- ตฤติยา ศิลาทอง. 2561. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ ระดับอุดมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทรรศนีย์ วรार्คาค่า. 2564. “การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนวัด จันทร์ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร.” สารนิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนวรรณ สอ้าง. 2561. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ใน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้วิทยาลัยอาชีวศึกษา สิงห์บุรี.” วารสารเทคนิคศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 31, 108 (ตุลาคม – ธันวาคม) : 118-128.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2564. The Next Normal ส่องเทรนด์ “ความปกติถัดไป” หลังโควิด 19. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine>, 20 กุมภาพันธ์ 2565.
- นภสร จันทนโอ. 2561. “การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- นิยวาเฮร์ ไพบูลย์ และ ปฐมา อาแว. 2562. การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีปีการศึกษา 2562. รายงานการ
วิจัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.
- ประดิษฐ์ สมวงษา. 2561. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ
สายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาย
สามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วารสารศึกษาศาสตร์. 4, 1
(มกราคม – มีนาคม) : 89-96.
- ปริญานูช สายธนู. 2561. มวลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาอุดรธานี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: [https://so02.tci-
thaijo.org/](https://so02.tci-thaijo.org/), 12 มีนาคม 2565.
- ปฎิภา แจ่มจำรัส. 2561. “ความคาดหวังของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อศักยภาพการบริหารงาน
วิชาการโรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ.” วิทยานิพนธ์.
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- พรทิพย์ วงคำสอน. 2564. “การเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม
ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2562. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74. หน้า 1 - 22.
- พัชรภรณ์ โพธิสัย. 2561. “สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านนาค่านาใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ.” งานนิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรินทร์ เต็งมีศรี และกัญทร ยินเจริญ. 2561. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. รายงานการวิจัย.
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- พิจิตรา ธงพานิช. 2561. การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎี หลักการ แนวคิด ทิศทาง แนวโน้ม. พิมพ์
ครั้งที่ 5. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, นครปฐม.
- พิชญาดา นวลสาย. 2564. “การศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อใน
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ.” วารสารบริหารการศึกษาบัณฑิต.
20, 1 (มกราคม – มีนาคม) : 26-38.
- ภัทรพล พรหมมัญ. 2561. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการ.
รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

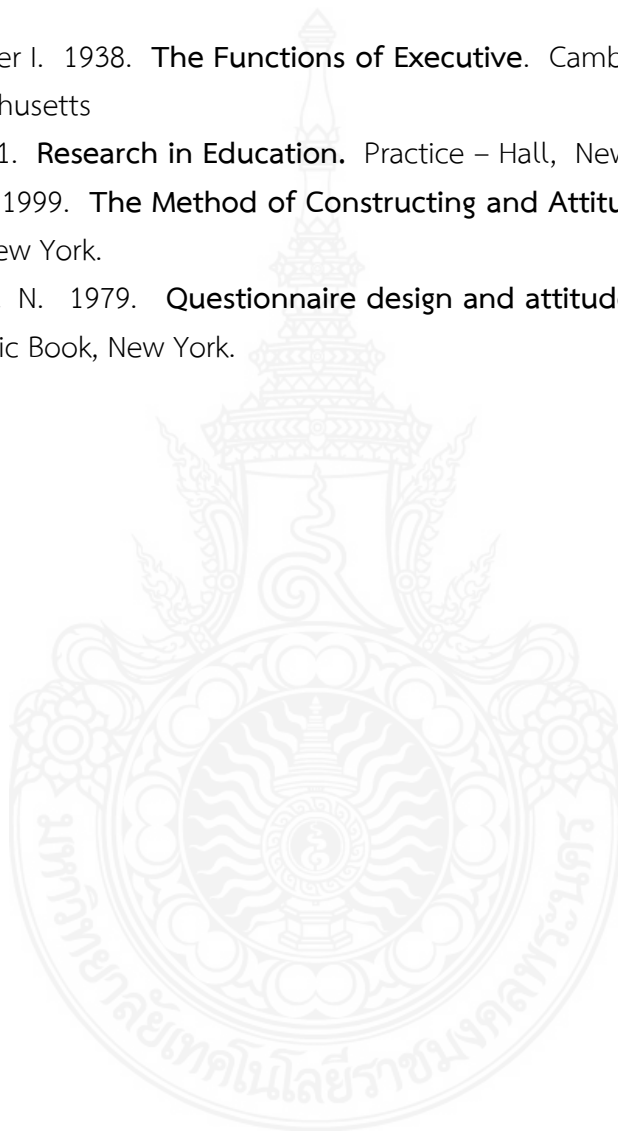
- ภูมิ พระรักษา. 2561. การวิจัยและพัฒนาศูนย์บริหารการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- เมธาวิ สุขปาน. 2561. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี.” หลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- รณชัย คงกะพันธ์. 2561. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนสายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงา. รายงานการวิจัย วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2564. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น, กรุงเทพฯ.
- รุ่งทิวา จันทร์วัฒนวงศ์. 2561. เอกสารประกอบการสอน รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร : Curriculum Development. ม.ป.ท.
- วิเชียร ดีฉาย. 2561. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาสาขาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์. 2564. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.kpc.ac.th/th/>, 26 ธันวาคม 2564.
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา. 2565. นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.swbvc.ac.th/>, 2 กรกฎาคม 2565.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจ. 2561. “ปัญหาการเรียนวิชาศึกษาศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศาสตราจารย์ ดร. ชมชื่น. 2561. “ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพระบบทวิภาคี ในอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี.” การค้นคว้าอิสระครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2555. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์เน้นสำหรับงานวิจัย. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สมศรี เพชรโชติ. 2561. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.” วารสารดุสิตธานี. 11, 3 (กันยายน – ธันวาคม).
- สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก. 2561. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2565. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://pongsawadi.ac.th/>, 4 กรกฎาคม 2565.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2564. **สภาวะการศึกษาไทย ปี 2564 สภาวะการจัดการศึกษาตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา.** สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2565. (ร่าง) **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.nesdc.go.th/>, 14 กรกฎาคม 2565.
- สำนักมาตรฐานอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. 2556. **วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.swbvc.ac.th/>, 2 กรกฎาคม 2565.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. 2561. **การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีและการปฏิบัติ.** โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- สุธาสินี เรืองฉาย. 2561. “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการลานนาเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หทัยกาญจน์ สิทธิศักดิ์. 2561. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาเอกหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชชมงคลพระนคร.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- อัมพา แก้วจงประสิทธิ์. 2561. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาระยา ฉายชูวงศ์. 2564. **สภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาในช่วง สถานการณ์โรคระบาด โควิด-19.** รายงานการวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- อิทธิพล อเนกธนทรัพย์. 2561. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม.” **วารสารเทคนิคศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ**. 31, 108 (ตุลาคม – ธันวาคม) : 70-79.
- Barnard, Chester I. 1938. **The Functions of Executive**. Cambridge. University Press, Massachusetts
- Best, J.W. 1981. **Research in Education**. Practice – Hall, New Jersey.
- Likert, Rensis. 1999. **The Method of Constructing and Attitude Scale**. John Willey & Son, New York.
- Oppenheim, A. N. 1979. **Questionnaire design and attitude measurement**. (2nd ed.). Basic Book, New York.

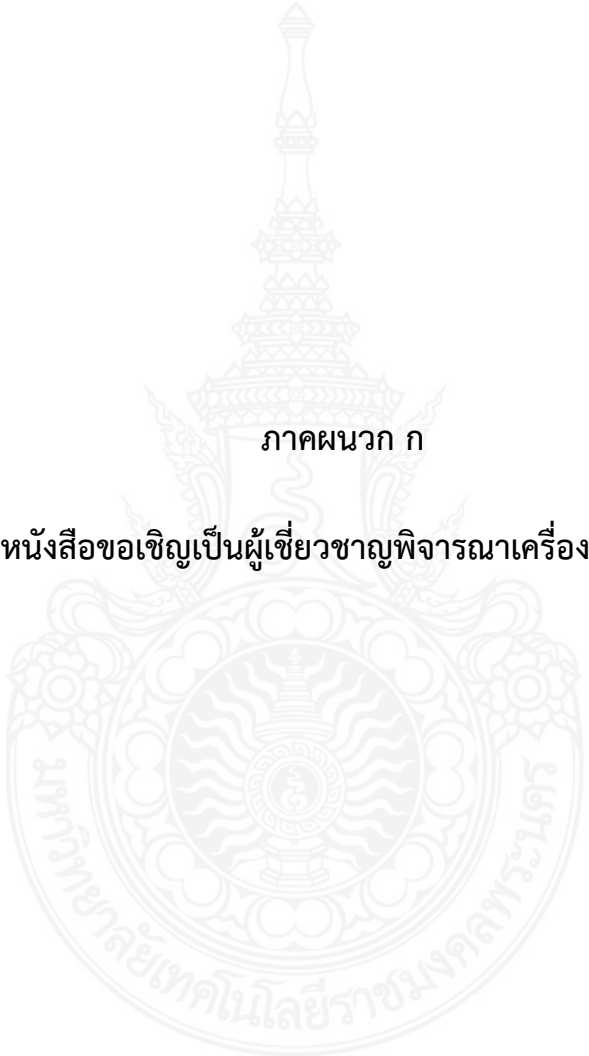
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย

ภาคผนวก ค ผลการคำนวณค่า IOC

ภาคผนวก ง ภาพบรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐.๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ที่ อว.๐๖๕๒.๐๓/๓๒๐๔ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์

ด้วย นายอดิศักดิ์ อะมฤตตะคุ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่อริโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายอดิศักดิ์ อะมฤตตะคุ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๓๒๐๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ด้วย นายอดิศักดิ์ อะมฤตะคุ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่อาริโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า นางสาวอมรศรี แซ่ตัน บุคลากร ในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เครื่องมือวิจัยให้กับ นายอดิศักดิ์ อะมฤตะคุ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภ โสทรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๕๙๖๒ ๙๖๔๗

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๓๒๐๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

ด้วย นายอดิศักดิ์ อะมฤตะคุ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญานัทธ์ กี่อารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า นางศุภกัญญาณี เลหาไพศาล บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายอดิศักดิ์ อะมฤตะคุ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรณภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๕๙๖๒ ๙๖๔๗

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๓๒๐๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กนกพร กระจ่างแสง

ด้วย นายอดิศักดิ์ อะมตะคุ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญภัทร์ ก่อาริโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายอดิศักดิ์ อะมตะคุ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๕๙๖๒ ๙๖๔๗

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๓๒๐๘

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วานิช นิลนนท์

ด้วย นายอดิศักดิ์ อะมฤตะคุ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “การตัดสินใจเลือกเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่ออารีโย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายอดิศักดิ์ อะมฤตะคุ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๕๙๖๒ ๙๖๔๗

ภาคผนวก ข

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถาม
การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม
ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

คำชี้แจง

1) แบบสอบถามนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษา การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ซึ่งจะนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา เพื่อให้สอดคล้องตรงกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน และของสถานประกอบการตลาดแรงงาน

2) แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

ตอนที่ 3 การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม ที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

อดิศักดิ์ อะมตะคุ
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านและ
กรณารอรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. 2.01 - 2.50 2. 2.51 - 3.00
 3. 3.01 - 3.50 4. 3.51 ขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษาเดิม

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง)
 2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายต่าง)
 3. ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ (ม.4 - ม.6)

4. ระดับการศึกษาในปัจจุบัน

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 1)
 2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2)

5. สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

1. สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
 2. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
 3. สาขาวิชาการจัดการธุรกิจอาหาร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว และกรณารอกรายละเอียดในช่องว่างที่กำหนด

1. อาชีพของผู้ปกครอง

- 1. รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 2. ค้าขาย (รวมทั้งธุรกิจส่วนตัวต่าง ๆ)
- 3. รับจ้าง (พนักงานบริษัท / ห้างร้าน / โรงงานอุตสาหกรรม / ฟาร์มต่าง ๆ)
- 4. เกษตรกร
- 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

- 1. ประถมศึกษา (ป.6)
- 2. มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า
- 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า
- 4. อนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่า
- 5. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
- 6. สูงปริญญาตรี

3. รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง

- 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 2. 10,001 - 15,000 บาท
- 3. 15,001 - 20,000 บาท
- 4. 20,001 - 25,000 บาท
- 5. มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป

4. ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน

- 1. ตนเอง
- 2. พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง
- 3.ญาติพี่น้อง
- 4. ครูที่ปรึกษา / ครูแนะแนว
- 5. รุ่นพี่ / เพื่อน
- 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจทางด้านขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงระดับเดียว โดยกำหนดคะแนนให้

5	หมายถึง	มีความสำคัญต่อการตัดสินใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความสำคัญต่อการตัดสินใจมาก
3	หมายถึง	มีความสำคัญต่อการตัดสินใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อย
1	หมายถึง	มีความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	ระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านหลักสูตร						
1.1	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน					
1.2	หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และเน้นฝึกงานในสถานประกอบการจริง					
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับอย่างยาวนาน					
1.4	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน					
1.5	มีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลายสาขา ตรงตามความต้องการของผู้เรียน					
1.6	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ					
1.7	หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ และหน่วยงานราชการ					
1.8	เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
1.9	เป็นหลักสูตรที่มีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น แบบบรรยาย แบบปฏิบัติการ สัมมนา อภิปราย ค้นคว้าด้วยตนเอง และใช้สื่อที่ทันสมัย					

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	ระดับความสำคัญ ต่อการตัดสินใจ				
		5	4	3	2	1
2. ด้านผู้สอน						
2.1	ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และวิชาชีพทาง คหกรรมศาสตร์เป็นอย่างดี					
2.2	ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญ ในรายวิชาที่สอน					
2.3	ผู้สอนมีกระบวนการสอน ส่งเสริม และพัฒนาทักษะ ความคิดให้แก่ นักเรียน					
2.4	ผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ ๆ และนำมาเชื่อมโยงกับ การเรียนการสอน					
2.5	ผู้สอนมีความพร้อมด้านเอกสาร คู่มือ ตำราประกอบ การสอน และสามารถใช้อุปกรณ์การสอนหรือเทคโนโลยี ที่ทันสมัยประกอบการสอน					
2.6	ผู้สอนมีเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน การสอนที่เหมาะสมและยุติธรรม					
2.7	ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นที่น่าเคารพ					
2.8	ผู้สอนมีความตรงต่อเวลา และความสม่ำเสมอใน การสอน					
2.9	ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า เป็นอย่างดี					
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน						
3.1	สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยและสอดคล้องกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน					
3.2	สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับหลักสูตรของ สาขาวิชา					
3.3	สื่อการเรียนมีความถูกต้อง และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา					
3.4	สื่อการเรียนสร้างความสนใจ ให้เกิดการใฝ่รู้ ในเรื่องราว ที่ต้องศึกษา					
3.5	สื่อการเรียนการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ ความคิดสร้างสรรค์					

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	ระดับความสำคัญ ต่อการตัดสินใจ				
		5	4	3	2	1
3.6	สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง					
3.7	สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาในสาขาวิชา					
4. ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก						
4.1	สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน และมีการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา					
4.2	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมภายในที่สวยงามร่มรื่น น่าอยู่					
4.3	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ และไม่มีเสียงรบกวนเอื้อต่อการเรียนปฏิบัติในประเภทวิชาคหกรรม					
4.4	บริเวณสถานที่ภายในสถานศึกษา อาคาร ห้องเรียน มีความสะอาด เรียบร้อย เป็นสัดส่วนถูกสุขลักษณะ					
4.5	สถานศึกษามีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
4.6	สถานศึกษามีอุปกรณ์การเรียนการสอน และการปฏิบัติอย่างเพียงพอ					
4.7	อุปกรณ์การเรียนในประเภทวิชาคหกรรม เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างมือ ตู้เย็น เป็นต้น อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน					
5. ด้านการวัดและการประเมินผล						
5.1	วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน					
5.2	มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน และมีการวัดผลที่น่าเชื่อถือ					
5.3	การวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า					
5.4	มีระบบการวัดและประเมินผลที่โปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้					

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	ระดับความสำคัญ ต่อการตัดสินใจ				
		5	4	3	2	1
5.5	มีระบบสารสนเทศเกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผล ที่ผู้ปกครองของนักเรียนสามารถตรวจสอบผลการเรียน ของนักเรียนได้					
5.6	มีการเปิดผลการวัดและประเมินผลให้กับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียผ่านหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์หลักและ ป้ายประกาศของสถานศึกษา					
5.7	มีกระบวนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง เที่ยงตรง และเชื่อถือได้					
6. ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน						
6.1	มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา อัตลักษณ์ของนักเรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี สำนึกดีต่อ สังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่าง ๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม					
6.2	มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษา นอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติ ส่งเสริม การทำงานเป็นทีม และศักยภาพ นักเรียน ในการ นำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม					
6.3	มีกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด และระดับชาติในประเภทวิชาคหกรรม					
6.4	มีการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมแข่งขันทักษะ วิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา					
6.5	สนับสนุนให้นักเรียนในประเภทวิชาคหกรรมจัดแสดง ผลงาน แนะนำการศึกษาต่อในประเภทวิชาคหกรรม ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					
6.6	มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ อย่างต่อเนื่อง					
6.7	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ทุก ๆ ครั้ง					
7. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา						
7.1	มีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน					

ข้อที่	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	ระดับความสำคัญ ต่อการตัดสินใจ				
		5	4	3	2	1
7.2	มีส่วนช่วยผลิตด้านกำลังคนในการพัฒนาประเทศ					
7.3	ได้รับการยอมรับในตลาดแรงงานและสถานประกอบการ ต่าง ๆ					
7.4	มีผู้บริหารที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับในสังคม					
7.5	มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถที่หลากหลาย					
7.6	มีบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง					
7.7	มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาลัย ผ่านทาง Website ที่ชัดเจนและเข้าถึงง่าย					
7.8	ได้มีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างด้านล่างของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

2. ด้านผู้สอน

.....

.....

.....

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

.....

.....

.....

4. ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดและการประเมินผล

.....

.....

.....

6. ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน

.....

.....

.....

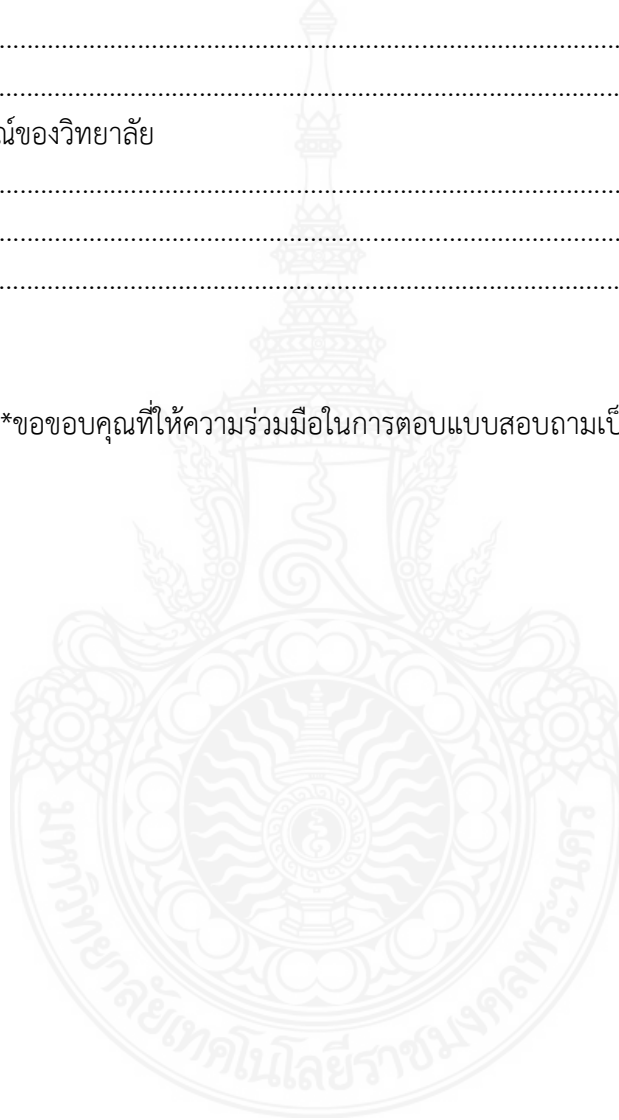
7. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ภาคผนวก ค

ผลคำนวณค่า IOC

ตารางที่ ค-1 ค่า IOC ของปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1.	เพศ	1	1	1	1	1	5	1
2.	เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	1	1	1	1	1	5	1
3.	วุฒิการศึกษาเดิม	1	1	1	1	1	5	1
4.	ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	1	0	1	1	1	4	0.8
5.	สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	1	1	1	0	1	4	0.8

ตารางที่ ค-2 ค่า IOC ของแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1.	อาชีพของผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	5	1
2.	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	5	1
3.	รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	5	1
4.	ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน	1	1	1	0	1	4	0.8

ตารางที่ ค-3 ค่า IOC ของการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ข้อที่	ข้อความถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1. ด้านหลักสูตร								
1.1	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน	1	1	1	1	1	5	1
1.2	หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และเน้นฝึกงานในสถานประกอบการจริง	1	1	1	1	1	5	1
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนาน	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1.4	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	0	1	1	1	1	4	0.8
1.5	มีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลายสาขา ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1
1.6	เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ	1	1	1	1	1	5	1
1.7	หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ และหน่วยงานราชการ	1	1	1	0	1	4	0.8
1.8	เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	1	5	1
1.9	เป็นหลักสูตรที่มีวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น แบบบรรยาย แบบปฏิบัติการ สัมมนา อภิปราย ค้นคว้าด้วยตนเอง และใช้สื่อที่ทันสมัย	1	1	1	1	1	5	1
2. ด้านผู้สอน								
2.1	ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และวิชาชีพทางคหกรรมศาสตร์เป็นอย่างดี	1	1	-1	1	1	3	0.6
2.2	ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และมี ความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอน	1	1	1	1	1	5	1
2.3	ผู้สอนมีกระบวนการสอน ส่งเสริม และพัฒนาทักษะความคิดให้นักเรียน	1	1	1	1	1	5	1
2.4	ผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ ๆ และนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
2.5	ผู้สอนมีความพร้อมด้านเอกสาร คู่มือ ตำราประกอบการสอน และสามารถ ใช้สื่อการสอนหรือเทคโนโลยีที่ ทันสมัยประกอบการสอน	1	1	1	1	1	5	1
2.6	ผู้สอนมีเกณฑ์และวิธีการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนที่ เหมาะสมและยุติธรรม	1	1	1	1	0	4	0.8
2.7	ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติ ตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นที่น่า เคารพ	1	1	1	1	1	5	1
2.8	ผู้สอนมีความตรงต่อเวลา และความ สม่ำเสมอในการสอน	1	1	1	1	1	5	1
2.9	ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการ สอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน								
3.1	สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพการณ์ ปัจจุบัน	1	1	1	1	1	5	1
3.2	สื่อการเรียนการสอนมีความ เหมาะสมกับหลักสูตรของสาขาวิชา	1	1	1	1	1	5	1
3.3	สื่อการเรียนมีความถูกต้อง และ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	1	0	1	1	1	4	0.8
3.4	สื่อการเรียนสร้างความสนใจ ให้เกิด การใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
3.5	สื่อการเรียนการสอนกระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์	1	1	1	1	1	5	1
3.6	สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	0	1	4	0.8
3.7	สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับ ความต้องการของนักศึกษาใน สาขาวิชา	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
4. ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก								
4.1	สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนและมีการคมนาคมสะดวกต่อการเดินทางของนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
4.2	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมภายในที่สวยงามร่มรื่น น่าอยู่	1	1	1	1	1	5	1
4.3	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ และไม่มีเสียงรบกวน เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติในประเภทวิชาคหกรรม	1	1	1	1	1	5	1
4.4	บริเวณสถานที่ภายในสถานศึกษา อาคาร ห้องเรียนมีความสะอาดเรียบร้อย เป็นสัดส่วนถูกสุขลักษณะ	1	1	1	1	1	5	1
4.5	สถานศึกษามีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	1	1	1	1	1	5	1
4.6	สถานศึกษามีอุปกรณ์การเรียนการสอน และการปฏิบัติอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	0	4	0.8
4.7	อุปกรณ์การเรียนในประเภทวิชาคหกรรม เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างมือ ตู้เย็น เป็นต้น อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	1	5	1
5. ด้านการวัดและการประเมินผล								
5.1	วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1
5.2	มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน และมีการวัดผลที่น่าเชื่อถือ	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
5.3	การวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า	1	0	1	1	1	4	0.8
5.4	มีระบบการวัดและประเมินผลที่โปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้	1	1	1	1	0	4	0.8
5.5	มีระบบสารสนเทศเกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลที่ผู้ปกครองของนักเรียนสามารถตรวจสอบผลการเรียนของนักเรียนได้	1	1	1	1	1	5	1
5.6	มีการเปิดผลการวัดและประเมินผลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์หลักและป้ายประกาศของสถานศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
5.7	มีกระบวนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง เทียบตรง และเชื่อถือได้	1	1	1	0	1	4	0.8
6. ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน								
6.1	มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี สำนึกดี ต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่าง ๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	0	1	1	1	1	4	0.8
6.2	มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และศักยภาพ นักเรียน ในการนำความรู้ และทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1

ตารางที่ ค-3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
6.3	มีกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับสถานศึกษาระดับจังหวัด และระดับชาติในประเภทวิชาคหกรรม	1	1	0	1	1	4	0.8
6.4	มีการสนับสนุนและส่งเสริมนักเรียนเข้าร่วมแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	1	1	1	1	1	5	1
6.5	สนับสนุนให้นักเรียนในประเภทวิชาคหกรรมจัดแสดงผลงาน แนะนำการศึกษาต่อในประเภทวิชาคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	1	0	1	1	1	4	0.8
6.6	มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1
6.7	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุก ๆ ครั้ง	1	1	1	1	1	5	1
7. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา								
7.1	มีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน	1	1	1	1	1	5	1
7.2	มีส่วนช่วยผลิตด้านกำลังคนในการพัฒนาประเทศ	1	1	1	1	1	5	1
7.3	ได้รับการยอมรับในตลาดแรงงานและสถานประกอบการต่าง ๆ	1	1	1	1	1	5	1
7.4	มีผู้บริหารที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับในสังคม	1	1	1	1	0	4	0.8
7.5	มีศิษย์เก่าที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถที่หลากหลาย	1	1	1	1	1	5	1
7.6	มีบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1

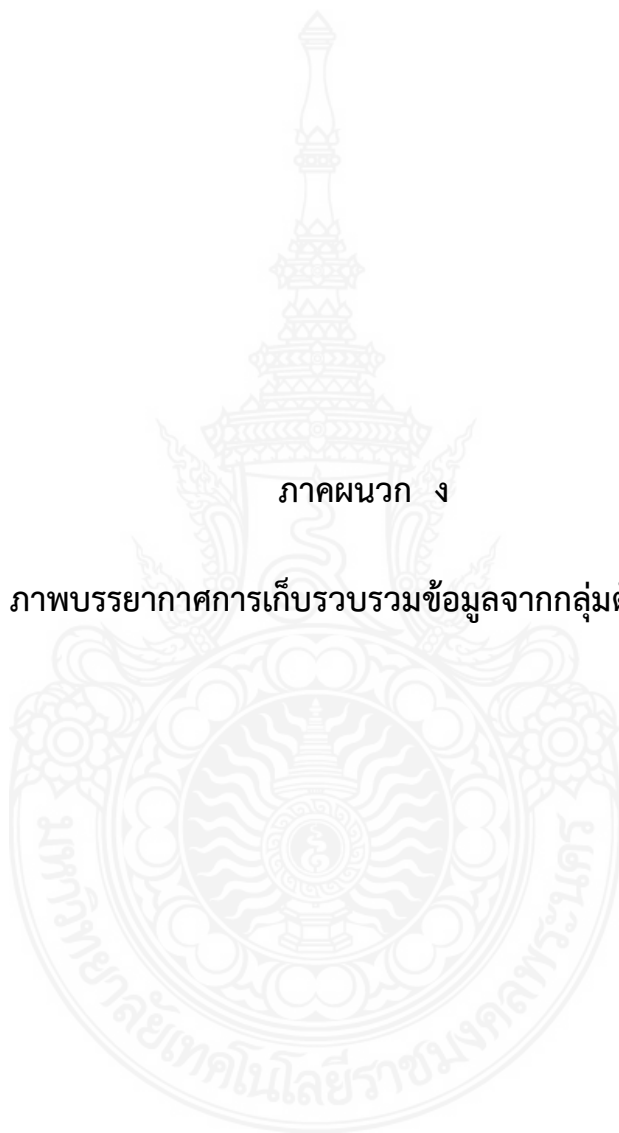
ตารางที่ ค-3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
7.7	มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาลัยผ่านทาง Website ที่ชัดเจนและเข้าถึงง่าย	1	1	0	1	1	4	0.8
7.8	ได้มีส่วนร่วมในการทำงานระดับชาติของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	1	1	1	1	1	5	1

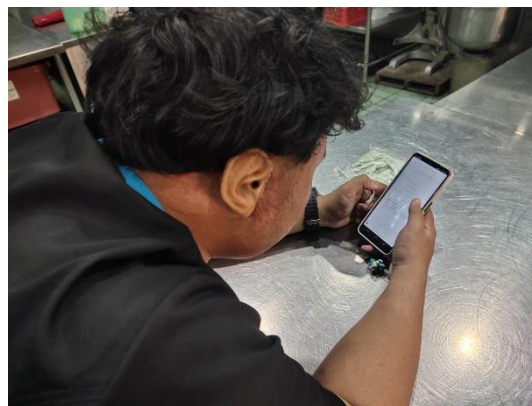
ภาคผนวก ง

ภาพบรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ ง.1.1 ภาพตัวอย่างบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนที่ศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ภาพที่ ง.1.2 ภาพตัวอย่างการเก็บข้อมูลโดยตรงและแบบออนไลน์ของนักเรียนที่ศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ประวัติการศึกษาและที่ทำงาน

ชื่อ นามสกุล นายอดิศักดิ์ อະมฤตะคุ
วัน เดือน ปีเกิด 13 มกราคม 2532
ที่อยู่ปัจจุบัน 5 หมู่ 10 ตำบลตุม อำเภอบึงรังชัย จังหวัดนครราชสีมา 30150

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2559
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2554
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา	2545
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา	2542

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปีที่ทำงาน
ครู สาขาวิชาอาหาร และโภชนาการ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	2554 – ปัจจุบัน
ครู สาขาการโรงแรม	วิทยาลัยบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยวกรุงเทพ	2556 – 2558
ครู สอนอาหารไทย	โรงเรียนศรีวันดี สาขาสะพานควาย	2554
ผู้ช่วยเชฟอาหารยุโรป	โรงแรมเพียด้า รัชดา	2553
เชฟอาหารญี่ปุ่น วิเซฟ	บริษัทคานาอาหารแช่แข็งสำเร็จรูป	2552
เจ้าหน้าที่ฝ่ายขาย	บริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ CP	2551